List pracovníků a spolupracovníků firmy Isolit-bravo, spol. s.r.o.
Kwartalnik pracowników i współpracowników firmy Isolit-Bravo, spol. s.r.o.

OBČASNÍK

Velikonoce

1/2018

Vyrobili jsme a prodali
20.000 Motúček

BRAVO

www.isolit-bravo.cz

Obsah

IB On-line....4
IB On-line....5
Úvod....7
Przedmowa....8
Ohodnoťte svůj přístup k práci, zařaďte se...8
Oceń swoje podejście do pracy, przyporządkuj się...9
Isolit-Bravo jako vývojový dodavatel plastových dílů....10
Naši pracovníci....11
Nasi pracownicy....12
Nákup nechte zkušeným odborníkům, nebo budete zbytečně a nevědomky okrádat sebe, a co hůře, firmu, která vás živí!....12
Penzijní a životní pojištění....13
Změny v lékařských prohlídkách....14
Zmiany w badaniach lekarskich....14
Materiálové testy....14
Testy materiałowe....15
Moje práce v Isolitu- Bravo....16
Motúčko aneb Za oponou....17
NESMRTELNÉ MURPHYHO ZÁKONY – ZÁKONY SCHVÁLNOSTI....17
O učitelích...18
Sběratelství = historie....22
ISOLIT- BRAVO - PARTNER DĚTÍ UNICEF....23
Většinu informací o sobě máme zapsánu na čele, tak pozor na to, abychom tam nepsali to, co tam prostě není...23
Większość informacji o sobie mamy wypisaną na twarzy, więc uwaga, nie wypisujmy na niej tego, co nie istnieje....24
VÝSTAVY V RÁMCI PROJEKTU ZALOŽENO 1918....25
100 tun kačírku převozil hravě na Motúčku za pár dní!....25
Za první tři měsíce roku 2018 se nám podařilo přispět na dobročinnost celkovou částkou 1.260.000,-Kč....27
W pierwszym kwartale 2018 roku wsparliśmy przedsięwzięcia dobroczynne w łącznej kwocie 1.260.000,-CZK....28
→ Stephenu Hawkingovi....29
Duchovní očista....30
PEČENÉ VEPŘOVÉ KOLENO....31
Sprawdź, jak dobrze znasz historię Polski....32

Válka o Těžkého Zločince....34
VELIKONOCE....35
Paní Marta Grusová vzpomíná... 36
Ciekawe miejsca Dolnego....38
Dopis od spolku SILOU HLASU 38
Mezinárodní vězeňské společenství....39
Co umí příroda milion let, my už umíme také... 40
Únor 1948 a současnost: Co se opakuje a z čeho se lze poučit?.... 41
OMÁN aneb Čtyři holky jely kouknout na muslimy 43
Dobrá rada nad zlato! 44
Dobra rada cenniejsza niż złoto!....44
ŽILI MEZI NÁMI....45
8 osudových osmiček české historie 48
Jak jsem slavil na cizí účet ☺ 50
Co se skrývá za výdejním okénkem kuchyně 51
I have a Dream 52
Rozhovor s Milošem Burianem....54
Pohádka o MOTÚČKU....55
JABLONSKÝ GURMÁN....55
JABLONSKÝ GURMÁN....55

Průmysl 4.0 jede.

- Výtečně jsme obstáli při dalších certifikačních auditech, tentokrát ISO 9001, ISO 14001 a přechodu na novou normu IATF 16949.

- **Vytýčili jsme si nové cíle na rok 2018. Jedeme plnou parou vpřed, navzdory chřipkové epidemii.**

- Ve smyslu slov, nikdy není hotovo, jsme naplánovali nové investice a nové plány.

- Lisovna plánuje vyměnit starší lisy za nové 2K, čímž se zvedne konkurence schopnost, produktivita práce, potažmo efektivita…

- Nástrojárna úspěšně rozjela robotickou linku, čímž potvrdila vysoké očekávání s touto investicí a v této souvislosti rozšiřuje toto bezobslužné pracoviště o další automatické stroje. Do akce Robotizace se také vehementně zapojila ŘKJ Nástrojárny v čele s Alešem Janovcem a Davidem Röllem.
- Uspořený prostor po staré nástrojárně využijeme na vznik učiliště pro odbornou praxi přímo v IB.

- Vedle toho běží praxe nástrojařů z letohradského učiliště, a dále praxe nového oboru strojírenský technik PSŠ Letohrad, ve které máme již tři stipendisty, kteří se v podstatě připravují na profesní dráhu v naší firmě.

- V kovovýrobě se nám podařilo rozjet nový tým, který si v rekordním čase vyškolil šest nových seřizovačů.

- Třetí systémový vozík MX Still, je již připravený k ostrému provozu. Za tímto účelem jsme vyškolili 10 spolupracovníků, kteří budou moci zaskočit, kdykoliv to bude třeba.

- Jablonský Gurmán opět rozšířil jídelníček o nová atraktivní jídla a dále rozšířil večeře a noční jídla na širší výběr ze čtyř možností.
- Montáž VyFi se začlenila do lisovny, jako její plnohodnotná součást a to včetně montáže Motúčka.

- Právě linka Motúčka se připravuje na pořadové číslo 20.000, které oslavíme chvíli po Velikonocích. Bude to během Motucko days 13. a 14. dubna, kdy se sjede celkem asi pětadvacet prodejců Motúčka z mnoha evropských zemí a předvedeme jim Motúčko ve všech možných verzích a se všemi příslušenstvími při Spartan pracích –na extrémním svahu, v blátě, v oraništi, v lese.
- Motúčko dosáhlo další a další inovace ve všech směrech, včetně dalších nápadů na desítky různých zlepšení…

- Testujeme dokonce jeden model v nemocnicích. Jedná se o tahač nemocniční postele, který tahá za sestřičky až 250 Kg těžká lůžka s pacienty. Je ovládán joystickem a mezi překážkami se dokáže proplétat jako had.

- Protože nemocnicí naše životní pouť nekončí, vyvinuli a vyrobili jsme na bázi Motúčka tahač Hrobař, který slouží pro poslední cestu v Albertinu.

- Strojní Údržba nepřestává překvapovat svými službami a zvyšuje tak efektivitu nejen sobě, ale hlavně výrobním provozům lisovny plastů, montáže VyFi a Kovo, a dále v nástrojárně… Naši údržbáři se neustále zdokonalují, a jsou tak připraveni zaskočit za seřizovače v lisovně plastů a v kovovýrobě.

- Týmy ŘKJ a SaM i nadále spolupracují na společných projektech, které přivádějí nové zákazníky a zakázky, čímž jsme byli nuceni posílit tým ŘKJ.

- Obchodní divize D5 navyšuje prodeje nad rok předešlý a v plánu má 110% roku 2017.Zatím je sice naopak o fous pozadu, ale držíme palce!

- Naše podniková prodejna Vás pod novým velením zve na zlevněné nákupy nejen Bravospotřebičů, ale i rozšířeného sortimentu o baterie, žárovky, prodlužovačky a dalšího zboží do vašich domácností. Dokonce nabízí i chlazené jídlo a nealkoholické pivo Birell.

- Doprava a logistika se sloučila v jeden celek, který bude nově, a zcela logicky, fungovat z jednoho místa a to z centrálního skladu Laté.

- Připravujeme další humanitární konvoj pěti kamionů na Ukrajinu (pořadová čísla 21 až 26), částečně do Zakarpatí, hlavní proud potom do oblasti neskončených bojů na Donbase. Plánovaná trasa pravděpodobně povede tentokrát přes Slovensko, kde by nás měl přijmout slovenský prezident Andrej Kiska. Konvoj poveze mouku, střešní krytinu a nemocniční lůžka.

- Proměnou na 4.0 prochází i ekonomická účtárna a mzdové oddělní, takže jsme provedli řadu významných změn, včetně těch personálních.

- Pokovovací linku a lisovnu plastů čeká významné navýšení zakázek, které sehnali naši manažeři projektů,

- Kvartální prémie začínáme brát jako standard, a běda, kdyby náhodou nepřišly…☺

- Za první tři měsíce roku 2018 jsme vedle toho všeho přispěli na dobročinnost částkou 1.400.000 Kč.

- Velkou úpravou, čili změnou prošla směrnice o dovolených, takže nepřicházíme o cenné dny volna, jako tomu bylo v letech předešlých….

Vaše redakce

IB On-line

Przemysł 4.0 idzie.

- Doskonale przeszliśmy kolejne audyty certyfikujące, tym razem ISO 9001, ISO 14001 i przejście na nową normę IATF 16949.

- **Wyznaczyliśmy sobie nowe cele na rok 2018. Jedziemy pełną parą naprzód, pomimo epidemii grypy.**

- W rozumieniu słów , nigdy się nie kończy, zaplanowaliśmy nowe inwestycje i nowe plany

- Lisovna planuje wymianę starszych pras hydraulicznych na nowe 2K, czym zwiększy konkurencję, wydajność pracy, a przy tym efektywność pracy ...

- Narzędziownia z powodzeniem wprowadziła linię robotyczną, czym potwierdziła wysokie oczekiwania związane z tą inwestycją i w związku z tym rozszerza to miejsce pracy bez nadzoru o kolejne zautomatyzowane maszyny. Do akcji Robotyzacji zaangażowała się również ŘKJ Narzędziowni na czele z Alešem Janovcem a Davidem Roellem.

- Niewykorzystaną przestrzeń po starej narzędziowni użyjemy do stworzenia centrum szkolenia zawodowego bezpośrednio w IB.

- Ponadto przebiega praktyka narzędziowców z letohradské zasadniczej szkoły zawodowej, a także praktyka nowej dziedziny techniki maszynowej PSŠ Ledtohrad, w której mamy już trzech stypendystów, którzy zasadniczo przygotowują się do kariery w naszej firmie.

- Na dziale obróbki metali udało nam się stworzyć nowy zespół, który w rekordowym czasie wyszkolił sześciu nowych ustawiaczy.

- Trzeci wózek systemowy MX Still jest już gotowy do ostatecznej eksploatacji. W tym celu wyszkoliliśmym10 współpracowników, którzy będą mogli pracować w zastępstwie, kiedy tylko będzie to potrzebne.

- Jablonský Gurmán po raz kolejny rozszerzył menu o nowe atrakcyjne posiłki, a także powiększył kolację i nocne posiłki o szerszy wybór z czterech opcji.

- Dział montażu VyFi został włączony do lisovny, jako pełnoprawna jego część, w tym montaż Motúčka.

- Właśnie linia produkcyjna Motúčka przygotowuje się do produkcji numeru seryjnego 20 000, który będziemy świętować tuż po Wielkanocy. Będzie to w czasie Motucko days 13 i 14 kwietnia, na który przybędzie około dwudziestu pięciu dealerów Motúčka z wielu krajów europejskich, a my pokażemy im Motúčko we wszystkich możliwych wersjach i ze wszystkimi akcesoriami przy pracach Spartan - na ekstremalnych zboczach, w błocie, w lesie.

- Motúčko osiąga coraz więcej innowacji we wszystkich kierunkach, w tym kolejne pomysły na dziesiątki różnych ulepszeń ...

- Testujemy nawet jeden model w szpitalach. Chodzi o urządzenie ciągnące do łóżek szpitalnych, które ciągnie za pielęgniarki ważące do 250 kg szpitalne łóżko z pacjentem. Urządzenie ciągnące jest sterowane za pomocą joysticka i może poruszać się między przeszkodam jak wąż.

- Ponieważ szpital nie kończy naszej pielgrzymki życia, opracowaliśmy i wyprodukowaliśmy na bazie Motúčka urządzenie ciągnące Hrobař, które służy do ostatniej podróży w Albertinie

- Dział Konserwacji Maszyn wciąż zaskakuje swoimi usługami, a tym samym zwiększa wydajność nie tylko sobie, ale przede wszystkim w zakresie operacji produkcyjnych lisovny tworzyw sztucznych, montażu VyFi i Kovo oraz w narzędziowni ... Nasi konserwatorzy ciągle się doskonalą i są gotowi do zastąpienia ustawiaczy w lisovny tworzyw sztucznych i obróbi metali.

- Zespóły ŘKJ i SaM kontynuują współpracę nad wspólnymi projektami, które przewidują nowych klientów i zamówienia, dlatego byliśmy zmuszeni wzmocnić zespół ŘKJ.

- Dział sprzedaży D5 zwiększa sprzedaż w porównaniu z poprzednim rokiem i ma w planie osiągnąć 110% w 2018 roku. Tymczasem jest odwrotnie o krok do tyłu, ale trzymamy kciuki!

- Nasz firmowy sklep pod nowym dowództwem zaprasza na zakupy z rabatem nie tylko produktów Bravo, ale także rozszerzonego asortymentu baterii, żarówek, przedłużaczy i innych towarów do Państwa domów. Oferujemy nawet schłodzone jedzenie i Birell.
- Transport i logistyka połączyły się w jedną całość, która będzie nowa i, co logiczne, będzie działać z jednego miejsca, którym jest centralny magazyn Laté.

- Przygotowujemy kolejny konwój humanitarny składający się z pięciu ciężarówek na Ukrainie (numery seryjne od 21 do 26), częściowo na Zakarpacie, główny strumień na niekończące się pole bitwy pod Donbasem. Planowana trasa prawdopodobnie tym razem będzie przebiegała przez Słowację, gdzie powinien nas przyjąć prezydent Słowacji Andrej Kiska. Konwój przewiezie: mąkę, pokrycia dachowe i łóżka szpitalne.

- Przemianę na 4.0 przechodzi również dział rachunkowości ekonomicznej i dział płac, wprowadziliśmy więc szereg istotnych zmian, w tym zmian w obsadzie poszczególnych stanowisk.
- Linię galwaniczną i dział wytłaczanie tworzyw sztucznych czeka znaczny wzrost zamówień, które dostali nasi menedżerowie projektów.

- Premie kwartalne zaczynamy traktować jako standard i bieda, gdybyśmy ich nie dostali ...☺

- Za pierwsze trzy miesiące roku 2018 oprócz tego wszystkiego przeznaczyliśmy na cele charytatywne kwotę 1.400.000 Kč.
- Głównej modyfikacji, czyli zmianie uległa dyrektywa dotycząca urlopu, także nie tracimy cennych dni wolnego, tak jak w poprzednich latach ....

Wasza redakcja

Úvod

Vážení spolupracovníci,
příznivci Isolitu-Bravo, fanoušci Motúčka,
přátelé, čtenáři...

Právě se Vám do ruky dostalo další číslo Občasníku spolupracovníků firmy Isolit-Bravo.

Tuto naprosto nevídanou možnost svobodného projevu berme jako jeden z velkých benefitů firmy, protože zde můžeme říci svůj názor, vyjádřit své myšlenky, zkušenosti, příběhy atd. Berme to jako další rozměr naší vzájemné spolupráce, který nás posouvá vpřed.

Vaše příběhy dodávají energii někomu dalšímu, jindy zase vykreslují autora v pozici, kterou jeho spolupracovník nezná, a může tak jimi vyvolat obdiv, úctu a respekt. A to je moc dobře, protože kdo nemá co říci, jako by nebyl...

Bude nám velkým potěšením, když i Vy všichni ostatní přispějete také, jako to dělají někteří přátelé Isolitu. Rozhodně to obohatí nás všechny čtenáře o nové příběhy a zkušenosti.
Uzávěrka příštího čísla bude 30.6.2018 a příspěvky můžete posílat na adresu redakce@isolit-bravo.cz.

Tak, ale teď už otočme list a pojďme se začíst do myslí některých z nás a do příběhů, které přinesla zima a jaro...

Redakce Občasníku

Przedmowa

**Szanowni Współpracownicy,
oddani Isolit-Bravo, fani programu Motúčka,
przyjaciele, czytelnicy...**

Właśnie trafia do Waszych rąk kolejny numer periodyku pracowników firmy Isolit-Bravo. Tę niespotykaną możliwość swobodnego wyrażania poglądów uznajemy jako jeden z ogromnych benefitów firmy, ponieważ możecie Państwo wyrazić swoje poglądy, przemyślenia, doświadczenia, historie itp. Uznajemy to jako kolejny wymiar naszej wzajemnej współpracy, który posuwa nad do przodu. Państwa historie dodają energii innym, innym razem pokazują jego autora z perspektywy, której nie znają inni pracownicy, przez co może wzbudzić podziw, szacunek i respekt. A to jest bardzo dobre, ponieważ ten, kto nie ma nic do powiedzenia, jakby nie istniał...

Sprawi nam ogromną radość, gdy Wy wszyscy pozostali również zabierzecie głos tak, jak robią to przyjaciele firmy Isolit. Z pewnością wzbogaci to nas wszystkich, czytelników, o nowe historie i doświadczenia. Zamknięcie kolejnego numeru przypada na 30.6.2018, artykuły można przesyłać na adres redakce@isolit-bravo.cz.

Teraz przewróćmy stronę i przejdźmy do lektury myśli niektórych z nas oraz historii, które przyniosły zima i wiosna...

Redakcja Periodyku

Ohodnoťte svůj přístup k práci, zařaďte se...

Člověk se má radovat, pracovat a žít...
Nepříjemné a jinak naštvané obličeje nikoho nezajímají!
Zkuste ohodnotit svůj přístup k práci a přemýšlejte o svém zlepšení. Je to věc, která vás může posunout vpřed a hlavně k lepším zítřkům.

1) **Zařaďte se na žebříček pracovní aktivity:**

Pracuje. Pracuje s radostí a baví ho to. Do práce chodí rád a řádně připraven a odpočinutý. Aktivně se podílí na rozvoji sebe i firmy.
Pracuje. Pracuje s radostí a baví ho to. Do práce chodí rád a řádně připraven. Stačí mu jeho profese a nemá zájem se posouvat někam dál. Pracuje na výbornou.

Pracuje. Pracuje, protože musí. Vždycky chodili lidi do práce, tak chodí taky. Nebaví ho to úplně, ale nějak to v práci přežije a práci odvádí relativně dobře, i když to není úplná hitparáda. Po pracovní stránce je to slabší průměr.
Pracuje. Pracuje, protože musí. Nebaví ho to, ale nějak se prostě veze. Dokud mu to bude umožněno, bude chodit. Zajímavé je, že tento typ lidí si po odpolednech dojde někam přivydělat. Tam jsou většinou aktivní. Pro firmu je takový člověk zátěží a měla by s ním co nejdříve rozvázat pracovní poměr.
Zkouší pracovat. Vždycky někam nastoupí do práce, tam zjistí, že po něm něco chtějí, a ve velmi krátké době odchází. Běžná praxe dnešní mladé generace. Turistika mezi ÚP a firmami.
Nepracuje. Přišla první indikace možnosti získat určitý druh důchodu, a tak přestane pracovat při první příležitosti, kdy to jde. Většinou neoprávněně získané invalidní důchody, kterých je skutečně mezi zdravými lidmi rozdáno až příliš!

2) **Když přijdou skutečné problémy, je teprve potřeba být ve společnosti…**

Pracuje i přes určitý hendikep. Nastoupil do práce i přes osobní problém. Má určitý druh invalidního důchodu, ale nedokáže si představit sedět celý den doma. Potřebuje být mezi lidmi, být prospěšný a pracovat. Chce si zvyšovat svoji životní úroveň. Dáváme palec nahoru a před takovými spolupracovníky smekáme…
Nepracuje. Přišel určitý úraz nebo indikace získání určitého důchodu, a tak přestane pracovat i přesto, že by se ještě zařadit mohl a být prospěšný sobě i společnosti. Těžko posuzovat, každého věc, lze ale posunout o řádek výš.

Nepracuje. Zdravotní stav mu to bohužel neumožňuje.

3) **Když se prostě nechce…**

Nepracuje. Využívá bohatý sociální program špatné sociální politiky státu. Je na ÚP.
Dalších asi pět úrovní - lidí, kteří jsou na vedeni na ÚP, pobírají určitou podporu a nechají se živit rodinou, anebo mají živnost, kterou nepřiznají. Stát, potažmo my, za ně platíme sociální a zdravotní.

Zařaďte se a přemýšlejte, jestli se nelze posunout o příčku výš!

Milan Žemlička | personalista

Oceń swoje podejście do pracy, przyporządkuj się…

Człowiek powinien się cieszyć, pracować i żyć…
Nieprzyjemne i zachmurzone twarze nikogo nie interesują!
Spróbuj ocenić swoje podejście do pracy i zastanów się nad samodoskonaleniem. To kwestia, która może posunąć Cię do przodu a przede wszystkim ku lepszemu jutru.

1) ***Przyporządkuj się na drabinie aktywności zawodowej:***

Pracuje. Pracuje z radością i cieszy go to. Chętnie chodzi do pracy i jest prawidłowo przygotowany i wypoczęty. Aktywnie bierze udział w samorozwoju oraz w rozwoju firmy.
Pracuje. Pracuje z radością i cieszy go to. Chętnie chodzi do pracy i jest prawidłowo przygotowany. Wystarcza mu jego praca i nie interesuje go przesuwanie się do przodu, dalej. Świetnie pracuje.

Pracuje. Pracuje bo musi. Ludzi zawsze chodzili do pracy, więc też chodzi. Zupełnie go to nie cieszy, jakoś przeżyje to w pracy, pracę wykonuje raczej dobrze, nawet jeśli to nie są fajerwerki. Pod katem pracy to raczej poniżej średniej.
Pracuje. Pracuje bo musi. Nie cieszy go to, ale jakoś to po prostu ciągnie. Jak długo będzie mu wolno, tak długo będzie chodzić do pracy. Ciekawe, że ten typ osób popołudniami chodzi gdzieś dorabiać. Tam są w większości aktywni. Taki człowiek jest obciążeniem dla firmy i firma jak najszybciej powinna z nim rozwiązać umowę.
Próbuje pracować. Zawsze gdzieś idzie do pracy, tam przekona się, że zawsze coś od niego chcą, a po bardzo krótkim okresie czasu odchodzi. Zwykła praktyka współczesnego młodego pokolenia. Turystyka między urzędem pracy a firmami.
Nie pracuje. Pojawił się pierwszy czynnik umożliwiający uzyskanie określonej renty, przestaje pracować przy pierwszej nadarzającej się okazji, gdy to możliwe. W większości uzyskane bezprawnie renty inwalidzkie, które w rzeczywistości przydzielono aż w nadmiarze zdrowym osobom!

2) Kiedy pojawią się prawdziwe problemy, najpierw trzeba być w firmie...

Pracuje pomimo niepełnosprawności. Podjął pracę pomimo osobistych problemów. Ma określony rodzaj renty inwalidzkiej, ale nie wyobraża sobie cały dzień siedzieć w domu. Potrzebuje być między ludźmi, być potrzebny i pracować. Chce ponosić swój poziom życia. Podnosimy palec ku górze i przed takimi pracownikami chylimy czoła...
Nie pracuje. Pojawił się uraz lub czynnik umożliwiający uzyskanie renty, więc przestaje pracować nawet jeśli udałoby się mu jeszcze uzyskać miejsce pracy i być pożytecznym dla siebie i firmy. Ciężko oceniać, to indywidualna sprawa każdego, zawsze jednak można przesunąć się o szczebel wyżej.

Nie pracuje. Stan zdrowia niestety nie pozwala mu na to.

3) Kiedy się po prostu nie chce...

Nie pracuje. Korzysta z bogatego programu socjalnego złej polityki socjalnej państwa. Jest zarejestrowany w urzędzie pracy.
Pozostałych pięć poziomów - ludzi zarejestrowanych w urzędzie pracy, pobierających wsparcie i będących na utrzymaniu rodziny, lub mających działalność, do której się nie przyznają. Państwo, a zatem i my, płacimy za nich składki społeczne i zdrowotne.

Przyporządkuj się i pomyśl, czy możesz się posunąć o szczebel wyżej!

Milan Žemlička | HR

Isolit-Bravo jako vývojový dodavatel plastových dílů

Naše společnost patří nejen k výrobcům, ale i k vývojovým dodavatelům plastových dílů převážně pro společnost Škoda-Auto.

Všechny poslední velké projekty na obložení sedadel vozů Superb, Octavia i Rapid byly včetně vývoje. Projekty na vozy Karoq a Kodiaq dostal jiný dodavatel, abychom neměli monopol při výrobě těchto dílu pro Škodovku.

Vývoj má několik milníků. Nejdříve dojde k uvolnění 3D Strak dat zákazníkem, kde se jedná o designové plochy. Toto je základ pro další vývoj. My pak tato data využijeme pro další konstrukční

práce a vymýšlíme koncept uchycení dílů s protikusem, řešíme pevnost a funkčnost výlisků v sestavě s okolím a návaznosti na ostatní díly. Pokud jsou tato data odsouhlasena zákazníkem, je nám uděleno P-Freigabe, které umožňuje započetí prací na výrobě prototypových forem. Jako prototypové formy se používají především hliníkové formy, které umožňují výrobu dílů z originálního materiálu. Tyto formy vyrábíme v naší nástrojárně a díly z nich mají nejlepší vypovídací hodnotu, protože simulují zástavbu jako díly ze sériových forem. Nejlépe se ověří montovatelnost a funkčnost. Další alternativou prototypů jsou díly ze silikonových nebo Rimových forem. Do silikonových forem se lije materiál PUR pouze za působení gravitace, zatímco do Rimových forem je materiál vstřikován pod tlakem. Rimové formy umožňují výrobu větších dílů, jako jsou například přístrojové desky, nárazníky… Pro naše projekty využíváme odlitky ze silikonových forem. Výroba forem trvá cca 3-4 týdny, což je velká výhoda oproti klasickým hliníkovým nástrojům. Výrobní náklady jsou mnohem nižší, avšak díly nejsou z originálního materiálu a jsou mnohem křehčí. Často se stává, že při montáži dojde k jejich prasknutí.

Poté, co je koncept dílu odladěn v prototypové fázi, začíná se pracovat na přípravách pro výrobu sériových forem. Veškeré poznatky, připomínky a zlepšení z prototypové fáze se snažíme zohlednit ve 3D datech. Dalším velkým milníkem je pak B-Freigabe, kdy dochází k uvolnění dat pro výrobu sériových forem.

Následně začínáme s konstrukcí a pak i se samotnou výrobou nástrojů. Formy si vyrábíme svépomocí v naší nástrojárně. Výroba sériového nářadí na plastové obložení trvá cca 16 týdnů včetně konstrukce. Poté následují optimalizační smyčky, kdy se zaměřujeme především na optimalizaci dělicích rovin v nástroji, leštění vzhledových ploch a přípravné práce před dezénováním. Tyto optimalizace trvají cca 8-10 týdnů, než je možné formu uvolnit na dezénování, které trvá kolem 4-5 týdnů. Poté může proběhnout ještě několik drobných optimalizací, než jsou díly připraveny na finální uvolnění zákazníkem. Součástí projektu jsou samozřejmě další milníky, které slouží k ověření výroby, funkčnosti dílů a připravenosti dodavatele – VFF, PVS, O. série.

Posledním, a to nejdůležitějším okamžikem je včasné zahájení sériové výroby a dodávek dílů zákazníkovi.

Martin Cihlář | vedoucí SaM

Naši pracovníci

Velice mě překvapuje , když sleduji přístup našich spolupracovníků k jejich profesi bez ohledu na to, zda se jedná o mistra ,seřizovače ,hmotaře , vážného nebo operátora.
Mistr – má dbát na pořádek na své směně , ústrojovou kázeň, využití pracovníků atd.
Seřizovač – má dbát na dodržování parametrů dle seřizovacích karet, řešit zbytečnou zmetkovitost,
organizovat výměny tak, aby prostoje lisů byly co nejmenší
Hmotař – dbá, aby lis byl bez rozsypaného materiálu ,hmota vzorně urovnaná atd.
Vážný – dbá, aby po směně bylo odvezeno všechno zboží , které směna vyprodukovala , zbytečné obaly , které nejsou právě potřeba na výrobu, atd.
Operátoři – mají udržovat pořádek na svém pracovišti, zajímat se o to, co lisují, zda to odpovídá prvnímu výhozu atd.
Je mi jasné , že všichni jsou ovlivněni mediálním tlakem , že je nedostatek pracovních míst a že je možné tlačit na zaměstnavatele. Toto je ale pro lidi, kteří nemají svůj vlastní názor a nechají sebou manipulovat. Staré české přísloví říká - každý rub má svůj líc.

Je potřeba si uvědomit následující - pracujete ve firmě ,kde jste něco dokázali a máte možnost dalšího postupu , pokud budete chtít .Takový boom, jako je nyní, nebude stále a pravdou zůstává , že kdo poslední přichází, jako první odchází .To si bohužel mnoho lidí neuvědomuje.

Doporučuji všem , aby pracovali dle svého nejlepšího vědomí a svědomí s jistotou dobré, stabilní práce ,kterou tato firma garantuje.

Karel Slavík | Vedoucí divize lisovna

Nasi pracownicy

Jestem bardzo zaskoczony, kiedy obserwuję podejście naszych pracowników do swojej pracy bez względu na to, czy mowa o brygadziście, kontrolerze, specjaliście ds. materiału, pakowaczu czy operatorze.

Brygadzista – dba o porządek na swojej zmianie, prawidłowe działanie urządzeń, wykorzystanie pracowników itp.
Kontroler – dba o zachowanie parametrów zgodnie z kartami kontrolnymi, kontroluje nadmiar odpadów, zarządza rotacją w taki sposób, by przestoje pras były jak najmniejsze
Specjalista ds. materiałów – dba o to, by na prasie nie było rozsypanego materiału, by materiał był prawidłowo wyrównany itp.
Pakowacz – dba o to, by ze zmiany został pobrany cały towar, który został wyprodukowany, zbędne opakowanie, które są niepotrzebne do produkcji itp.
Operatorzy – mają za zadanie utrzymywać porządek na swoim stanowisku pracy, interesować się tym, co tłoczą, czy spełnia to wymagania pierwszej partii itp.

Zdaję sobie sprawę z faktu, że wszyscy pozostają pod wpływem mediów, że brakuje miejsc pracy i że możliwe są naciski na pracodawców. Taka opinia jest jednak dla ludzi, którzy nie posiadają własnego zdania i pozwalają sobą manipulować. Stare przysłowie mówi - każdy kij ma dwa końce.

Należy sobie uświadomić następującą kwestię - pracujecie Państwo w firmie, w której coś osiągnęliście i macie możliwość dalszego rozwoju, jeśli będziecie chcieć. Taki boom, jak jest teraz, nie będzie trwać wiecznie, że kto ostatni przychodzi, odchodzi jako pierwszy. Wiele osób nie zdaje sobie z tego sprawy.

Radzę wszystkim, by pracowali zgodnie ze swoją najlepszą wiedzą i umiejętnościami mając na uwadze, że posiadają dobrą, stabilną pracę, którą gwarantuje ta firma.

Karel Slavík | Kierownik wydziału pras.

Nákup nechte zkušeným odborníkům, nebo budete zbytečně a nevědomky okrádat sebe, a co hůře, firmu, která vás živí!

Poučte se, že sleva 10%, a někdy i 50% nic neznamená!

Rozhodl jsem se ukázat vám komunikaci, když jsem známému sháněl takové malé čudlíky na uchycení zahrádky na auto. Ta věc je malinká, asi jako vnitřek ventilku do jízdního kola včetně závitu o průměru asi 5mm. Nic složitého. Víc, jak 30 korun bych za to nedal!
Známý to šel kupovat a zhrozil se, jak je to drahé. První nabídka byla 300 Kč za kus. Když mi o tom řekl, sdělil jsem mu, že se nesmí nechat okrást a oblbnout a že musí o ceně vyjednávat. Odpověděl

mně, že se s ním vůbec nebavili, že melu nesmysly a že jsem blázen. Vzal jsem si tuto věc na starost a převedl mu, že slevu, jakou vyjednám, nebude ani umět spočítat…
Poučte se z tohoto vzorku, který je více než ukázkový. Toto na nás čeká na straně některých dodavatelů všeho možného každý den. Viz níže:

Týdenní KORESPONDENCE s jedním dodavatelem:

Dobrý den,
sháním prosím fixační šrouby na originál příčníky na Škoda Yeti. (8ks)
Děkuji předem za Vaši reakci.
S pozdravem Milan Žemlička

Dobrý den,
sadu šroubů určitě umíme dodat.
Cena na e-shopu je 299,- Kč/ks, tedy 2392,- Kč za sadu.
Odkaz je zde:
http://eshop.blabla.com/cz/cs/b2c/nahradni-upevnovaci-srouby-yeti-las630010x
My Vám můžeme nabídnout stejný výrobek za 125,- Kč/ks, tedy sadu za 1000,- Kč.
Preferujete odběr na prodejně? Nebo poslat na dobírku?
S pozdravem
Vladimír Böhm | Vedoucí prodejny
Střešní nosiče BöHM s.r.o. | 198 00 Praha 9 | Czech Republic

Dobrý den,
odhadoval jsem cenu celé sady tak do 300 Kč,
takže bohužel. Cena je příliš přemrštěná.
Děkuji za info, nemám zájem.
S pozdravem Milan Žemlička

Dobrý den,
podařilo se nám sehnat sady šroubů za lepší ceny.
Nyní můžeme nabídnout sadu za 400,- Kč
Vychází to 50,- Kč/1 šroub.
Jsou to šrouby na zakázku, nelze je sehnat bohužel levněji.
Pokud budete mít zájem, tak rádi dodáme.
S pozdravem
Vladimír Böhm | Vedoucí prodejny
Střešní nosiče BöHM s.r.o. | 198 00 Praha 9 | Czech Republic

Tak co, ještě si myslíte, že reagovat na první nebo na druhou nabídku je správné? ☺

Milan Žemlička | personalista

Penzijní a životní pojištění

Zaměstnanci, kteří splňují podmínky pro zařazení do benefičního programu penzijního a životního pojištění v Isolitu – Bravo, využívají z 90 % služeb pojišťovny AXA.
Víte, že pojišťovna vedle služeb penzijního a životního pojištění má ve svém portfoliu i jiné produkty, které mohou oslovit i vás?
Jedná se o pojištění nemovitostí, automobilů, úrazového a životního pojištění, tvorba finančních rezerv, ochrany příjmů, financování bydlení apod.

Jaké jsou konkrétní nabídky:
1) Státní příspěvek ve výši 230 Kč/ měsíčně – kdy na něj máte nárok? V případě, že si na penzijní pojištění ukládáte soukromě 1 000 Kč/měsíčně.
2) Odpočet od základu daně ve výši 24 000 Kč při úložce 2 000 Kč/ měsíčně.
3) Úrazové pojištění ve výši 233 Kč/měsíčně.
Jak jste pojištěni: Pro zajištění v případě úrazu s trvalými následky u člověka stáří 35 let, pojištění na 20 let je měsíční platba 233 Kč. Klient bude pojištěn na částku 1.000.000 Kč a podle výše tělesného poškození se odškodnění bude pohybovat v rozmezí od 1%-700% pojistné částky. Za 233 Kč může pojištěný obdržet maximálně 7.000.000 Kč jako odškodné.

Podrobnosti k výše uvedeným informacím obdržíte u poradce AXA pojišťovny pro Isolit-Bravo:
Khol Miloslav, tel.: 606958425, e-mail: miloslav.khol@axacz.cz

Jana Blašková | vedoucí FÚ

Změny v lékařských prohlídkách

Od 15.11.2017 se změnila perioda ročních lékařských prohlídek z jednoho roku na dva roky. Znamená to, že každý, kdo prošel lékařskou prohlídkou po 15. 11. 2017, bude mít od této povinnosti dva roky pokoj.
Dále se mění zdravotní prohlídky u THP pracovníků. Ti mohou, zcela nově, periodickou lékařskou prohlídku absolvovat u svého obvodního lékaře.
A nezapomeňte na zákon, který platí stále:
Pokud budete mít pracovní neschopnost déle jak 8 týdnů, vypne se vám čip a jste povinni absolvovat mimořádnou lékařskou prohlídku u našeho závodního lékaře.
Veškeré informace na toto téma vám zodpovíme na personálním oddělení.

Personální oddělení

Zmiany w badaniach lekarskich

Z dniem 15.11.2017 zmienił się okres rocznych badań lekarskich z jednego roku na dwa lata. Oznacza to tyle, że każdy kto wykonał badania lekarskie po 15.11.2017 będzie mieć spokój przez dwa lata.
Zmieniły się również zasady badań lekarskich dla pracowników THP [personel techniczno-ekonomiczny]. Mogą oni, co jest nowością, wykonać okresowe badania lekarskie u swojego lekarza okręgowego.
Nie zapomnijcie również o obowiązującym cały czas prawie:
Jeśli niezdolność do pracy przekroczy 8 tygodni, deaktywowana zostanie karta czipowa, zobowiązani jesteście przejść dodatkowe badanie lekarskiego u naszego lekarza zakładowego.
Wszelkich informacji w powyższej kwestii udziela dział HR.

Personální oddělení

Materiálové testy

Vzhledem ke stále rostoucím požadavkům na dílce pro automobilový průmysl již není dostačující podmínkou pro spokojeného zákazníka pouze rozměrový protokol, který obsahuje vyhovující

náměry, nýbrž je zapotřebí splňovat i další specifikace, mezi něž patří mimo jiné i materiálové požadavky. Ty se vyskytují v největší míře u interiérových součástí vozidla. Jednotlivé automobilky si vytvářejí vlastní specifikace, které ovšem definují v mnoha případech dosti obdobné testy. Kupříkladu, když se na výkrese objeví požadavek TL1010, GS97038 nebo DBL5307, jedná se pokaždé o zkoušku hořlavosti. Rozdíl je v tom, že plnění těchto standardů vyžadují VW, BMW či v případě DBL Mercedes. Ve výsledku ovšem říkají obdobné, tj. že by plastový dílec v interiéru vozidla neměl hořet rychleji než 100 mm/min.

Mezi další, často vyžadované testy na plastech, patří zkoušky emisí. Jedná se o skupinu testů, mezi nimiž je i vyhodnocení zápachu. Části plastového dílce jsou uzavřeny na dvě hodiny ve skleněné nádobě při 80 °C. Následně člověk, který je speciálně proškolen, očichává jednotlivé vzorky a hodnotí jejich zápach. Mezi další testy patří například světlostálost, kdy je výlisek ozařován a vystavován tepelnému působení, případně testy v klimatických komorách. V těch jsou dílce cyklicky ochlazovány a ohřívány např. v rozsahu od -40°C do 80°C po dobu 96 hodin.

Další významnou skupinou jsou testy hodnotící odolnost vůči poškození, například nárazem či poškrábáním.V těchto případech jsou výlisky vystaveny působením hrotu, který je přitlačován silou velikosti např. 10 N, nebo jsou na výlisky pouštěny kovové koule o hmotnosti 500 g z výšky např. 300 mm při ochlazení dílce v komoře na -40°C.

Samozřejmostí musejí být i zkoušky, kdy je hodnocena odolnost plastu při použití čisticích prostředků.
Testy bývají v mnoha případech drahé a není výjimkou, že se cena za kompletní otestování dílce vyšplhá k částce přesahující sto tisíc korun.

Ačkoli není naší ambicí konkurovat akreditovaným laboratořím a provádět tyto testy, tak i my budujeme malou laboratoř, kde budeme schopni hodnotit základní vlastnosti materiálů. V tuto chvíli je již k dispozici plastometr, díky němuž dokážeme určit index toku materiálu. Dovybavením stávajícího siloměru o čelisti pro uchycení vzorků jsme získali zařízení pro vykonávání trhacích zkoušek, čímž dokážeme vyhodnocovat tahové vlastnosti.

Pouze u těchto testů samozřejmě nezůstaneme a budeme laboratoř dále rozvíjet, abychom dokázali hodnotit stále více vlastností plastů a výlisků z nich vyrobených.

Aleš Janovec | vedoucí kontroly D2

Testy materiałowe

Z uwagi na rosnące wymagania w zakresie elementów dla przemysłu automotive, sam protokół dotyczący wymiarów nie jest wystarczający dla satysfakcji klienta, zawiera on odpowiadające parametry, konieczne jest bowiem spełnienie innych wymogów w zakresie specyfikacji, do których należą między innymi wymogi materiałowe. Dotyczą one przede wszystkim wewnętrznych elementów pojazdu. Poszczególne firmy motoryzacyjne tworzą własne specyfikacje, które określają w wielu przypadkach stosunkowo podobne testy. Na przykład, kiedy na rysunku pojawi się wymóg TL1010, GS97038 lub DBL5307, w każdym przypadku chodzi o próbę ogniową. Różnica polega na tym, że spełnienie tych standardów jest wymagane przez VW, BMW lub w przypadku DBL Mercedes. W wynikach mówią podobnie, tzn. że element plastikowy we wnętrzu pojazdu nie powinien się palić szybciej niż 100 mm/min.
Do innych, często pożądanych testów na elementach plastikowych, należą badania emisji spalin. Chodzi o grupę testów, do których należy między innymi ocena zapachu. Części plastikowego

elementu są zamykane na dwie godziny w szklanym naczyniu, w temperaturze 80 °C. Następnie, specjalnie przeszkolony pracownik, wącha poszczególne próbki i ocenia ich zapach. Do innych testów należy na przykład odporność na działanie światła, podczas którego wytłoczony element jest naświetlany i eksponowany na działanie temperatury, ewentualnie przeprowadzane są również testy w komorach klimatycznych. Elementy są cyklicznie schładzane i naświetlane w komorach, na przykład w zakresie temperatur od -40°C do 80°C przez okres 96 godzin.
Inną znaczącą grupę testów stanowią testy odporności na uszkodzenia, na przykład w wyniku uderzenia lub zarysowania. W takich przypadkach wytłoczone elementy wystawione są na działanie iglicy, która działa z siłą nacisku na przykład 10 N, lub na elementy spuszczalne są metalowe kule o masie 500 g z wysokości np. 300 mm przy schładzaniu w komorze do temperatury -40°C.
Oczywiście muszą zostać przeprowadzone również testy oceny odporności plastiku na środki czyszczące.
Testy w wielu przypadkach są drogie i nie należy do wyjątków sytuacja, w której koszt kompletnego przetestowania elementu winduje do kwoty przekraczającej sto tysięcy koron.

Choć naszą ambicją nie jest konkurowanie z akredytowanymi centrami badawczymi i przeprowadzanie takich testów, to będziemy małym laboratorium badawczym, w którym będziemy mogli dokonywać podstawowej oceny właściwości materiałów. Obecnie mamy już do dyspozycji plastometr, dzięki któremu jesteśmy w stanie określić wskaźnik płynięcia materiału. Doposażając dotychczasowy siłomierz o szczęki do pochwytu partii wzorcowej uzyskaliśmy urządzenie do przeprowadzania badań niszczenia materiałów, dzięki któremu jesteśmy w stanie oceniać właściwości mechaniczne przy rozciąganiu.
Oczywiście nie poprzestaniemy tylko na tych badaniach, laboratorium będziemy dalej rozwijać tak, abyśmy byli w stanie oceniać coraz więcej właściwości tworzyw i elementów z nich tłoczonych.

Aleš Janovec | kierownik kontroli D2

Moje práce v Isolitu- Bravo

Do IB jsem nastoupila v srpnu v roce 2010 jako nezkušená účetní hned po škole. Byla jsem přijata na pozici účetní do finanční účtárny pod vedením Ing. Jiřího Bláhy. Byla mi přidělena nástrojárna, kterou zpracovávám dodnes. Moje práce zahrnuje zpracování docházky, vystavování faktur, zpracování přijatých faktur, zadávání výrobních a prodejních zakázek, poštu a od loňského roku také zpracovávám IBS.
Asi před třemi lety jsem zaskakovala na nástrojárně za nemocnou kolegyni a mohla jsem si zkusit práci na nástrojárně z druhé strany. Jednalo se o objednávání materiálu, vystavování příjemek a výdejek.
Před dvěma lety jsem zastupovala kolegyni ze mzdové účtárny, když byla nemocná. Byla to příjemná změna, ale musím přiznat, že jsem byla ráda, když jsem se vrátila zpět do finanční účtárny.
Jsem vděčná za obě zkušenosti - jak na nástrojárně, tak i ve mzdové účtárně. Člověk si rozšíří obzory a ještě více se dostane do chodu firmy.
Musím přiznat, že když jsem do IB nastupovala, mnoho lidí mně říkalo, že zde nevydržím ani rok. Letos v srpnu to bude již osm let, co pracuji ve firmě…
Přiznávám, že práce v IB je moje první zaměstnání, takže nemám s čím srovnávat. Ale nevidím důvod měnit.

Eva Jansová | Finanční účtárna

Motúčko aneb Za oponou

Relativně často mě mají zaměstnanci Isolitu-Bravo možnost vidět, jak s Motúčkem vyvádím různé kousky a vše natáčím a fotím. Většinou jsem v doprovodu někoho dalšího a přihlížející si ťukají na čelo, co to vyvádíme. Setkáváme se s nechápavými pohledy, úšklebky a rádoby vtipnými komentáři.

Každý zaměstnanec prochází denně kolem Motúček a nezavadí o ně pohledem. Bere je jako samozřejmost a myslím, že většinou jen jako zbytečnou a drahou hračku. Stejně tak jsem to na začátku vnímal i já.

Přitom právě proto, že s tím Motúčkem vyvádím ty skopičiny, natáčím ta videa a celkově jsem s ním v kontaktu, můj pohled se postupně změnil. V televizi, novinách, na internetu a nevím kde všude ještě firmy prezentují stovky a tisíce svých výrobků, které vychvalují až do nebe. Ale ruku na srdce, drtivá většina těchto „zázraků“ nenaplní přísliby svých výrobců ,a to se nebavím o kvalitě a životnosti. Jsme ochotni si kupovat tyto výrobky s vědomím, že nám dlouho nevydrží a splní pouze část našich požadavků, ale jsou levné…

Nebuďme naivní! I naše firma se snaží dělat svému Motúčku co nejlepší reklamu! Ovšem zde stavíme na reálných zkušenostech, nikoli na pouhých příslibech. Píšeme, že Motúčko vyjede se 150 kg kopec o 40°? Že vydrží pracovat v plném zápřahu 6 – 8hod. v kuse? Nebo že se popere i s nepříznivým terénem? Ano! Protože jsme to osobně zkoušeli, a ne jednou, naopak se nám (i našim zákazníkům) často daří tyto hranice pokořit!

A co je úplně nejdůležitější? Již jsem byl na mnoha výstavách a veletrzích, kde jsem se osobně setkal s úžasem návštěvníků, kteří vidí Motúčko poprvé v akci a s nadšením stávajících majitelů se dělí o jejich zážitky, jež jsou opravdu pozitivní. A pak jsou příběhy, díky nimž si uvědomíte, jaký má vlastně Motúčko potencionál a význam. Když vám děkují starší lidé, kteří vlastní zahradu či mají doma hospodářství, a vysvětlují, kolik úsilí a času ušetří, že je již tolik nebolí záda/kolena,nohy /,když si pořídili přídavná kolečka a ještě se o Motúčko opírají. Nebo lidé, kteří vlastní statek, pracují v zoo, na stavbách, sváží uhlí, mají chatu v horách, pracují v lese … hodnotí Motúčko jako nejlepší investici v životě a litují pouze toho, že si ho „hlupáci“ nepořídili již dříve.

Ano, Motúčko je zajisté investice, ale ne zrovna smysluplná pro každého. Tudíž se může mnoha lidem zdát, že je to drahá zbytečnost a nesmysl.

Ovšem pokud nahlédnete za oponu, až k těm stovkám a tisícům spokojených uživatelů a jejich příběhům…,také možná svůj pohled na tento výrobek změníte.

Rosťa Cáb | marketing a propagace

NESMRTELNÉ MURPHYHO ZÁKONY – ZÁKONY SCHVÁLNOSTI

Určitě je známe. Potkáváme se s nimi dnes a denně.

Označují širokou škálu rčení nebo epigramů týkající se chybovosti a lidského selhání.

Jsou to vtipné a výstižné formulace zdánlivě vědeckých zákonitostí ze všech oblastí života a vědních oborů.

Základní formou všech těchto zákonů je první památný Murphyho zákon:

Co se může pokazit, to se pokazí.

Následoval další – dovětek:

Co se nemůže pokazit, pokazí se také.

Přicházely další zákony a mnoho vědců je rozvíjelo až do dnešní doby. Rozpracovávají je do všech činností lidského života a aplikují je do všech odvětví – fyzika, doprava, lékařství…
Dnešní společnost se bez nich neobejde.

Murphyho zákony a zaměstnání:

Dbej na to, abys vždy vypadal důležitě!
Nikdy nedej svým nadřízeným znát, že jsi lepší než oni!
Nikdy nepřicházej s problémem, u něhož neznáš řešení. Přicházej potom s takovými problémy, u nichž znáš řešení jenom ty!
V každém geniálním díle nalezneme své vlastní zavržené nápady.
Práce v týmu je základ – pomůže ti hodit vinu na někoho jiného.
Žádný šéf si neponechá zaměstnance, který má vždycky pravdu.
Každý úkol, který by se měl splnit, se měl splnit už včera.
Auditorům jsou vždycky podezřelé takové účty, kde je výsledná suma dělitelná pěti nebo deseti.
Když opustíš svou kancelář, přidej do kroku, aby tě nemuseli oslovit ani podřízení, ani nadřízení.

Edward Aloysius Murphy / marfi/ 1918 – 1990
americký letecký inženýr
První Murphyho zákon vznikl 3.3.1978 v průběhu pokusů Air Force Project MX 98 / zkoumalo se, jaké zpomalení může pokusná osoba přežít/ v poušti Wings.

Murphyho zákony poprvé shrne a knižně vydá americký spisovatel *Arthur Bloch – Murphy´s Law /1977/.*
Karl Wagner – Murphyho zákony – kompendium / = příručka, stručný přehled/

redakce Občasníku

O učitelích…

„ Naši učitelé nesmějí být podobni sloupům u cest,
jež pouze ukazují,
ale samy nejdou.“

JAK
Od roku 1955 patří **28.březen** - narození Jana Amose Komenského / 28.3.1592/, učitele národů a patrona českého školství, učitelům.
Součástí oslav **Dne učitelů** v ČR je i každoroční předávání cen a vyhlašování výsledků ankety Zlatý Amos pro nejlepší učitele.
Světový den učitelů vyhlásila OSN na 5. říjen.

Zda naplní učitelé myšlenku JAK, záleží na každém z nich. Tuto příležitost si musí každý v sobě najít sám, protože učitelství je nikdy nekončícím procesem trpělivého sebevzdělávání a sebezdokonalování.
Samozřejmě ne na každého učitele žáci i rodiče vzpomínají v dobrém. Obvykle neoblíbení bývají ti, kteří si přes všechny své kvality nedokážou u žáků vybudovat přirozenou autoritu. Někteří příliš tlačí na pilu a vynucují si striktní dodržování pravidel, jiní jsou tzv. příliš hodní a další apatičtí.

V každém případě je vždy velmi znatelné, zda kantora práce baví a nevnímá ji jen jako zdroj obživy, ale i jako poslání.
Bohužel naše společnost si učitelů příliš neváží. Jejich práce není patřičně ohodnocena a respektována. Přitom jsou to právě oni, kteří významně ovlivňují budoucnost celé naší společnosti. Vést děti k úctě k nim by mělo být samozřejmostí.

Pan **Pavel Kalous** vzpomíná…

„Moje vlastní vzpomínky na školu v našem městě jsou poněkud rozporuplné, přesto na školní léta vzpomínám rád. Nikdy jsem nepatřil mezi nejlepší žáky, moje povaha tomu ani nenahrávala – roztěkaná, nesoustředěná se zvláštním talentem přitahovat nepříjemnosti.
Už v prvních dvou třídách jsem dost tvrdě narazil. A tady patří velký můj dík rodičům, kteří neztratili trpělivost a neúnavně se se mnou učili. K dokreslení snad poslouží dvě příhody, které se mi vybaví.
První příhoda – dnes už si nevzpomenu, čím jsem si to zasloužil, ale byl jsem poslán učitelkou na „hanbu“ na chodbu - snad abych nevyrušoval její výklad ve třídě. Poslušně jsem tedy opustil třídu a stál vedle zavřených dveří. Náhle z dveří naproti vykoukla vychovatelka ze školní družiny s dotazem - „Pavle, co tu děláš? Ty jsi zlobil?“ Moje pokrčení rameny a pohled neviňátka byl snad výmluvnou odpovědí. „A nechtěl bys mi pomoci?“ A tak jsem místo trestu pomáhal vychovatelce. Samozřejmě, když se blížil konec hodiny, vrátil jsem se na určené místo. Po návratu do třídy jsem se trošku pousmál nad způsobem trestu, který měl přispět k napravení mojí osobnosti.
A druhá příhoda – učitelka právě opravila prověrku z počtů a náhle se zastavila u mého jména. Nekompromisně vyřkla mé jméno a já jsem musel k tabuli, kde proběhlo opětovné přezkoušení ze zadaných příkladů. Můj pocit, že ovládám probíranou látku, se proměnil v jistotu, a tak jsem si neodpustil pár grimas, které ještě víc „zabrnkaly“ dotyčné učitelce na nervy. Moje známka z prověrky byla sice uznána, ale mé chování bylo odměněno poznámkou, že dotyčnou známku jsem jistě nedokázal získat samostatnou prací.
Rostoucí počet poznámek, permanentně „zataženo s bouřkou“ při hodnocení chování a snad i další výtky ze strany učitelky na třídních schůzkách vedly rodiče k hledání pomoci při mé výchově a k návštěvě pedagogicko- psychologické poradny. Výsledky testů na svou osobnost jsem se nikdy nedozvěděl, jen rodičům bylo doporučeno, abych změnil školu. Nakonec se tak nestalo…
Třetí a čtvrtá třída s paní učitelkou Annou Novákovou proběhla v relativním klidu a snaze překonat averzi vůči učení, nabranou v prvních ročnících. Menším vykřičníkem v mém chování byla poznámka na jednu a půl stránky, ale tu jsem dostal právem a s trestem doma jsem se smířil.
Při nástupu do páté třídy k nám přibyli ještě žáci z okolních vesnic a já si náhle uvědomil, že první školní roky jsou zapomenuty. Naším třídním učitelem byl pan učitel Miloslav Bělohlávek a s odstupem času hodnotím tuto volbu jako nejlepší možnou. Neskutečně to s námi uměl, dokázal porozumět naší „dětské“ duši a být spravedlivý, a když to situace vyžadovala, tak i přísný. Na moje chování to mělo nesmírný vliv. Toužil jsem po klidu, a tak jsem se přizpůsobil a nesnažil se vynikat. Navíc se ozvala v době dospívání nemoc, kterou jsem trpěl. Hojivou náplastí na mou dětskou duši byly i některé překvapivé výsledky ve výtvarných soutěžích. Nejvíce jsem si uvědomil svůj skrytý potenciál při jedné čtvrtletní písemné práci z matematiky, kdy se mi podařilo být nejlepší ze třídy. Tehdy jsem si v duchu říkal – „Vidíš, že to jde.“ Pomalu jsem začal věřit, že se probíranou látku dokáži nejen naučit, ale i pochopit.
Osm let na škole uběhlo rychle…
Ještě jedna příhoda ze školních let se mi nezapomenutelně vryla do paměti. V hodinách dějepisu paní učitelky Mileny Novotné jsme dokázali probrat učební látku dřív, do konce školního roku chybělo ještě pár hodin. A aby nás paní učitelka zabavila, předčítala nám z knihy Filipa Jánského Nebeští jezdci. Ve třídě, kde při některých jiných hodinách vládl nezvladatelný „šum“, se rozhostilo

ticho, do něhož zaznívala slova a věty z předčítaného díla. A my jako omámeni, neschopni slova naslouchali…
Dnes už si na všechny učitele, kteří mne na škole učili a měli na moji osobnost vliv, nevzpomenu. Mezi ty, na které rád vzpomínám, patří Miloslav Bělohlávek, Jan Maisnar, Alena Šafářová, Jiří Tkačík, Milena Novotná, Eva Balášová, Věra Mezerová, Jiří Oulehla, Jaroslav Keprta, Josef Stránský, Miroslav Andres, Milada Faltusová….
Snad i toto pojednání lze vzít jako hold všem, kteří s láskou učili nás, naše otce, mámy, dědy a babičky… “

Profesor PaedDr. Jiří Kolář na čtyři roky v jablonské škole vzpomíná rád. „V 1.třídě mě učila „zlatá“ paní učitelka Marie Neškudlová, úžasná, přímo vzorová elementaristka. Když jsem nastoupil do školy, byl jsem takový „mamánek“, a tak mi paní učitelka dovolila, že se můžu jít kdykoliv podívat za dveře třídy, že je tam moje maminka (což jsem samozřejmě nepoužil). Se svou milovanou paní učitelkou jsem se později jako dospělý setkával o prázdninách pravidelně na jablonském náměstí, kde mě se svou vrozenou laskavostí oslovovala jako malého prvňáčka: „Tak, Jiříčku, jakpak se máš?“ Ale stejně jsem miloval i své další učitele, které jsem poznal v obecné škole - paní Růženu Skalickou, maminku mé spolužačky, krásnou paní Marii Černohousovou nebo pana učitele Karla Morávka.
Obecnou školu jsem končil v dramatickém roce 1942, kdy v červnu došlo k atentátu na Reinharda Heydricha. Na všech školách tehdy museli učitelé ukazovat dětem obrázky jízdního kola a aktovky, které atentátníci použili. Můj mladší bratr Zdeněk, tehdy žák 2.třídy, prohlásil (aby měla paní učitelka radost), že podobnou aktovku má tatínek na půdě a že s ní chodí na houby. Moc mu to museli tenkrát vymlouvat a bylo to velmi nebezpečné.
Tatínek, který učil především matematiku, byl známý jako přísný a náročný učitel. Říkalo se, že všichni jeho žáci uměli odříkat až do smrti Pythagorovu větu, i kdyby je vzbudili v noci. Jako vedlejší trest se tenkrát totiž tato okřídlená věta musela psát „vícekrát“ na papír a odevzdávat učiteli.
Já sám jsem byl ve spojení se Základní školou v Jablonném nad Orlicí i jako vysokoškolský student. Po získání základních znalostí z hudební harmonie jsem se na požádání Jaroslava Keprty pokoušel o úpravu lidových písní pro dětský sbor. Později po roce 1977 jsem se podílel na vytvoření odborné učebny hudební výchovy v nové škole. O tom, že se myšlenky v rámci možností povedly, svědčí to, že se v této učebně odehrávaly náslechy a praktické výstupy studentů oboru hudební výchova z Pedagogické fakulty v Hradci Králové.“
Na paní učitelku Marii Neškudlovou rády vzpomínají i paní **Marie Grusová a Helena Novotná - Skalická**. Shodují se. „Paní učitelka byla naše druhá máma. Když viděla, že žák určitou látku nepochopil, vždy v sobě našla vlídná slova a někdy požádala i spolužáka, aby byl nápomocen s vysvětlením. Učila nás od raných let vzájemně si pomáhat a respektovat se.“
Na jablonské škole působili učitelé, kteří byli známí svojí přísností, ale i ti,co byli uznáváni svými znalosti. Jedním z nejpřísnějších trestů té doby bylo klečení v koutě sousední třídy.
Na své učitele vzpomíná i pan **Jaroslav Kytlic** s příběhy, které nesmazal ani čas : „Pan učitel Augustin Fogl bydlel v té době v Jamném nad Orlicí a učil ve 3.třídě umístěné v budově státního kina. Mezi jeho záliby patřilo zahrádkařství (na starosti měl dva sady, o které se pečlivě staral). Stávalo se, že na jaře a na podzim přicházel do školy unaven a při vyučování nejednou usnul. Pro tento případ si s sebou bral budík, který si vždy nařídil tak, aby oznámil začátek a konec vyučovací hodiny. Jednou se stalo, že budík mu zamáčkli jeho žáci a pan učitel se dostatečně prospal.“
V další úsměvné příhodě vzpomněl na učitelku Ludmilu Abelovou. „Ta nechávala často jednoho žáka po škole. Ten se jednou rozhodl, že už nepůjde domů do Jamného. Jako výmluva mu posloužil fakt, že venku už je tma a on se bojí. A tak ho musela paní učitelka doprovodit až k budově jamenské školy. Snad i tento moment hrál roli v tom, že už nikdy později po škole nebyl.

Při předávání vysvědčení se leckdy stanou příhody milé a úsměvné, ale také události, které až čas promění ve veselý příběh. Jedna taková se stala i učitelce Jaroslavě Štěpánkové. Jednou při slavnostním předávání jí žák omylem převrhl kalamář a zbylá vysvědčení byla polita. Paní učitelka je tak musela znovu přepsat…"

Někdy se stalo, že i rázná domluva k ničemu nebyla a k napravení neposlušného žáka došlo až tehdy, kdy na vlastní kůži pocítil důsledek svého chování. „Paní učitelka Dagmar Volhejnová takto domlouvala jednomu výtečníkovi celou cestu od rybníka ke škole, aby neházel na své spolužačky sněhové koule. Když viděla marnost svého počínání, neváhala a dotyčného při příchodu do školy vtáhla do tělocvičny, kde mu rázně domluvila. Při další vyučovací hodině ve třídě byla na provinilci vidět červená tvář s vytištěnými prsty."

Třídní učitelé byli svými žáky zváni na setkání po letech. I tam se vzpomínalo na prožitá léta na škole. Na jednom takovém setkání se učitel Josef Stránský podivoval nad hudebním životem svého bývalého žáka slovy: „…a to je divné, na škole při hudební výchově jste neznal ani notu, a dneska máte hudební skupinu!?"

Paní **Anna Vaníčková**, roz. **Pauková**, do ZDŠ v našem městě nastoupila v roce 1958. V 1.třídě dostala jejich ročník na starost milá a laskavá učitelka Eva Krejčová. Na jedné ze třídních schůzek byli rodiče překvapeni jejím hodno-cením a pro jistotu se radši ještě jednou zeptali, jestli se dotyčné hodnocení týká opravdu jejich dcery. Nezapomenutelné byly také hodiny fyziky a chemie pana učitele Josefa Bičíka, který se snažil probíranou látku přiblížit žákům názornými pokusy tak, aby jí porozuměli. „Od 5. až do 9.třídy byli mými třídními učiteli Jaroslav a Eva Hamanovi, spravedliví učitelé, kteří dokázali naučit a vzbuzovali patřičný respekt."Ve svém vyprávění vzpomněla příběh, kdy nově příchozí učitel Jaroslav Haman nechal celou třídu provádět pořadová cvičení. Vše ale dokázal vynahradit svým žákům zajímavými školními výlety a činností mimo školu.

Paní učitelka **Mgr. Alena Šafářová**, která v jablonské škole působila 40 let, v rozhovoru v Občasníku firmy Isolit- Bravo vzpomíná: „Učitelkou byla i moje maminka Jaroslava Štěpánková, která na 1.stupni ZDŠ v našem městě trpělivě a s láskou vyučovala. / Zemřela ve 49 letech./ Často jsme jí s bratrem dělali společnost v již prázdné třídě po vyučování. Ona opravovala sešity, psala přípravy na další den, zhotovovala učební pomůcky a my jsme „pomáhali" s výzdobou nástěnek.

Již tehdy jsem měla velmi blízko ke své budoucí profesi a maminku jsem viděla jako svůj vzor."

K volbě aprobace český jazyk – dějepis dodává: „Děvčata většinou inklinují k jazykům – tak to bylo i se mnou. A z nabídky kombinace s hudební, výtvarnou, tělesnou nebo občanskou výchovou nakonec vyšel jako vítěz dějepis."

V dalším čísle Občasníku firmy Isolit – Bravo na svoji dráhu učitelky zavzpomínala paní učitelka Mgr.Milena Novotná. Přiblížila čtenářům svoje začátky učitelky i to, že na jablonské škole odučila 34 let ze 40 let svojí profesní kariéry. Na její hodiny českého jazyka a dějepisu se často vzpomíná. Její přísné a náročné požadavky na znalosti žáci docenili až později – ať už se jednalo o další studium na škole, nebo v životě. K své profesi dodává „Už od dětství jsem měla silný vztah k literatuře, hodně silný k poezii, a to jsem uplatnila ve výuce. Děti, které jsem učila, se zúčastňovaly soutěží v recitaci velmi úspěšně, dokonce i v celostátním kole. Další vizitkou práce učitele byly přijímací zkoušky z českého jazyka a matematiky na střední školy. A žáci z jablonské školy se většinou bez problémů do škol dostali. Pro mě je často potěšující při setkání s bývalými žáky přiznání, že si s vědomostmi z češtiny vystačili po celou dobu dalšího studia."

Paní učitelka Milena Novotná vzpomněla i příhodu, kdy po roce 1969 nepodepsala žádost o nepřijetí žáka k dalšímu studiu. Její vyprávění doplnil na konci článku ing. Kvido Štěpánek, její bývalý žák, příhodou z roku 1968. Jednalo se v ní o terorizování dětí, jejichž rodiče neměli „správný" třídní původ. Dětí se zastala a komunistickému řediteli školy se tehdy na odpor postavila paní učitelka Milena Novotná s tím, že doba se pomalu začíná měnit. Tak tehdy začalo období „pražského jara 68".

V příspěvku 100 let otevření školní budovy v Jablonném nad Orlicí se vyjadřují i bývalí učitelé Jarmila Oulehlová a Josef Stránský. Paní učitelka **Jarmila Oulehlová** své zkušenosti s učitelskou

profesí popsala následovně: „Na každé dítě musíte jít jinak, někoho stačí pokárat, někoho pohladit, pochválit. Učila jsem většinou ty nejmenší – prvňáčky. Tenkrát žádné žákovské knížky nebyly, stačilo třeba napomenutí, a hlavně mít lásku k dětem, milovat je. Na učitele by měl jít jenom ten, kdo má děti rád."
Pan učitel **Josef Stránský** vyslovil i svoje přání: „Myslím si, že dětem je třeba přát hodně dobrých učitelů, kteří by ale mohli pracovat ve větším klidu, s větším pochopením rodičovské veřejnosti. Měli by být sice kamarádští, ale neslevovat ze svých požadavků, utužit trochu i tu kázeň dětí – to se určitě pak projeví i v jejich dalším osobním životě. Přál bych dětem, ale i učitelům více vřelosti do jejich vztahu, víc pochopení kantorů pro starosti dětí. Učitelé by měli víc studovat psychologii dětí, aby se dokázali lépe vcítit do jejich myšlení, měli by s nimi pak i více trpělivosti. Skutečně tak, jak to Komenský myslel a vyžadoval, abychom jeho myšlenky pouze nevyslovovali, ale i naplňovali…"

Pavel Kalous, Alena Šafářová

Sběratelství = historie

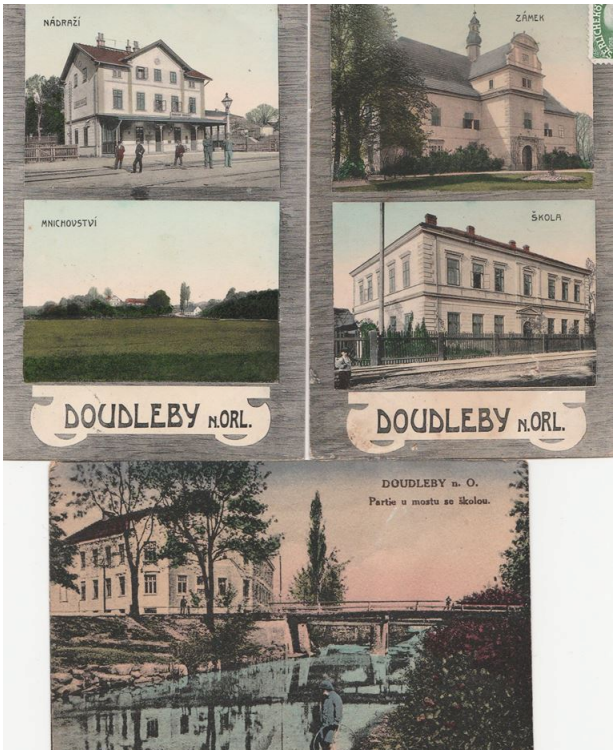

Sběratelství je koníček – hobby- který spočívá v získávání specifického druhu předmětů (popřípadě i zážitků s nimi spojených), založeném na specifickém zájmu sběratele a jejich uchovávání ve sbírce. Jsou sběratelé nálepek, známek, mincí, odznaků, etiket, pohledů, ale i věcí z válek. Málokdo si ale uvědomí, že sběratel je vlastně tak trochu historik.

Historie sběratelství sahá hluboko za moderní koníčky. Mezi první „sběratele" lze řadit vysoko postavené členy pravěkých kmenů (praktikující kostrové pohřby), kteří si nechávali nasbírané objekty pro posmrtný život při sobě. Ve středověku světští představitelé často sbírali relikvie a na zámcích šlechta vlastnila velké zásoby nalovených vycpaných zvířat, kůží a lebek s parohy. Ve dvacátém století lidé obvykle sbírali poštovní známky.

Máme doma také jednoho sběratele. Táta sbírá vše o Doudlebách nad Orlicí. Denně sleduje internet, jezdí po burzách a má radost z každého kousku do sbírky. Když jsem byl menší, myslel jsem si, že je to blbost. Nyní už to beru úplně jinak. Můj táta má sbírku starých pohlednic, zarámovaných a vystavených ve staré chalupě. Vždy, když přijedu na návštěvu, tak na mě dýchne historie a vzpomínky na vyprávění prarodičů, jak se v té době žilo.

Ve sbírce má pohlednice od roku 1899 až dodnes. Několik desítek starých fotografií domů, prodejen, hospod a různých živností, které buď již neexistují, nebo jsou přestavěny. Sbírá i knížky a steré dokumenty, kde je nějaká zmínka o Doudlebách. Je zajímavé, jak se za těch 100 let vše změnilo. Něco k lepšímu, něco k horšímu.

Dnes už mohu říct, že by bylo fajn, aby v každé obci, městě se našel aspoň jeden člověk, který takové věci ve své sbírce uchová pro další generace.

ISOLIT- BRAVO - PARTNER DĚTÍ UNICEF

Pomáháme dětem i na jiných kontinentech...

Mezi největší světovou organizaci, která se touto otázkou zabývá, patří UNICEF, s nímž se snažíme zpříjemňovat život dětem už od roku 2011.
Proto jsme byli jako firma vyzváni, abychom se zúčastnili letošního slavnostního setkání českých partnerů UNICEF, které se konalo v Praze 28.2.2018.

UNICEF (Dětský fond OSN) pracuje ve více než 190 zemích světa, kde dětem pomáhá přežít a podporuje jejich rozvoj od narození až do dospělosti.
Práce UNICEF je financována výhradně z dobrovolných příspěvků, přičemž na programy pomoci jde více než 90 procent ze získaných prostředků. UNICEF je jedinou organizací OSN, jejíž činnost není financována z rozpočtu OSN.

Byla jsem oslovena panem ředitelem, zda bych ho mohla na této společenské události zastupovat. Nabídku jsem přijala opravdu s radostí, protože takováto setkání jsou nejenom velmi příjemná, ale i poučná. Setkáte se tam vždy s řadou významných a milých lidí, a mít možnost slyšet jméno naší firmy několikrát za sebou v souvislosti s pochvalou, je opravdu příjemné. Toto setkání bylo na konci programu spojeno i se slavnostním předáváním certifikátů –jako uznání a poděkování za dlouhodobou pomoc a podporu této organizaci.
Slavnostního předávání a celého programu se zúčastnili i Patrik Eliáš a Bára Nesvadbová – tváře organizace UNICEF. Musím říci, že i když nejsem žádná mimořádná fanynka hokeje, musela jsem se doma i mezi přáteli pochlubit, s kým jsem měla možnost se v Praze setkat. Myslím ,že mi i tiše záviděli...
Když jste přítomni na takovýchto setkáních, kde je teplo a nic vám nechybí, kde se probírá, jak vaše peníze byly použity pro dobrou věc, je vám příjemně na duši. Na druhé straně, když slyšíte o nemocech, hladu a utrpení, které děti v zemích třetího světa zažívají, je vám i hodně smutno a musím si sobecky přiznat, že jsem ráda, že jsem se narodila „na dobré straně“.
Proto mě velice těší, že existuje spousta lidí a firem, kteří chtějí nabídnout lepší podmínky i těm, kteří takové štěstí neměli.

ISOLIT-BRAVO v roce 2017 **podpořil UNICEF částkou 200.000,-Kč**.

Bartošová Renáta | FÚ

Většinu informací o sobě máme zapsánu na čele, tak pozor na to, abychom tam nepsali to, co tam prostě není...

To je typický vrah, kouká mu to z očí!

To je rváč, podívejte se na něj!

Ježíš, ten je uťáplej, koukejte!

Ten je nabubřelej, copak se mu asi stalo???

A tak bychom mohli pokračovat... Pravda ovšem je, že něco na tom je! Člověk má skutečně v obličeji zapsánu spoustu věcí ze své povahy a chování, zřejmých na první pohled.

Někdy to ovšem bývá i opačně. Člověk tam sice nemá zapsáno nic, ale tváří se tak příšerně, že otráví den všem, které potká.

Američané, ti se zase tváří přehnaně pozitivně, i když jsou v nesnázích. Jak se tady u nás říká, tváří se americky, jsou prostě HAPPY.

My si ale říkáme - zlatá střední cesta.

Tvařme se pozitivně!

Nebuďme protivní a naštvaní na celý svět a neobtěžujme okolí svojí blbou náladou! Právě naopak. Rozdávejme radost, která obohatí náš každodenní svět práce a starostí, bez kterých bychom stejně nemohli žít!

Radujme se z dobře odvedené práce a z toho, že za námi něco zůstává!
Jak říkaly naše babičky - veselá mysl - půl zdraví!

Milan Žemlička | Váš personalista

Większość informacji o sobie mamy wypisaną na twarzy, więc uwaga, nie wypisujmy na niej tego, co nie istnieje....

To typowy zabójca, tak mu patrzy z oczu!

To awanturnik, spójrz tylko na niego!

O Boże, a ten co taki wystraszony, patrzcie tylko!

Ten jest nadęty, co mu się stało???

I tak moglibyśmy wyliczać dalej... Prawda jest taka, że coś w tym jest! Człowiek na swojej twarzy ma wypisanych wiele rzeczy o swoim charakterze i zachowaniu, widocznych na pierwszy rzut oka.
Czas bywa i na odwrót. Człowiek nie ma nic konkretnego wypisanego na twarzy, ale ma tak okropną minę, że psuje dzień każdemu, kogo spotka.

Amerykanie na przykład zachowują się aż nazbyt pozytywnie, nawet jeśli są skłóceni. Jak się u nas zwykło mówić, zachowują się po amerykańsku, są po prostu HAPPY.

My mówimy sobie jednak - złoty środek jest najlepszy.
Zachowujmy się pozytywnie!

Nie bądźmy nastawieni przeciwko całemu światu ani źli na cały świat, nie obciążajmy wszystkich wokół swoim złym humorem! Wręcz odwrotnie. Szerzmy radość, która ubogaci nasz codzienny świat, pracę i troski, bez których z pewnością nie moglibyśmy żyć!

Cieszmy się z dobrze wykonanej pracy oraz z tego, że coś po nas zostaje!

Jak mawiały nasze babcie - pogoda ducha - połowa zdrowia!

Milan Žemlička | Wasz HR

VÝSTAVY V RÁMCI PROJEKTU ZALOŽENO 1918

KE 100. VÝROČÍ VZNIKU ČSR

1. **Labyrintem dějin českých zemí**
   Výstava představí formou originálních archiválií a dalších unikátních předmětů zlomové okamžiky českého státu „pozpátku“ – od současnosti do 10. století.

   Pražský hrad – Císařská konírna – **27.2.2018 – 1.7.2018**

2. **Doteky státnosti**
   Výstava ukáže unikátní předměty z historie republiky – státní vyznamenání, prapory, listiny, dopisy…

   Pražský hrad – Jízdárna – **10. 5. 2018 – 31.10. 2018**

3. **Stráž na Hradě pražském**
   Výstava zakončí výstavní projekt a připomene, že se vznikem ČSR je spojeno i založení Hradní stráže – fotografie, trojrozměrné exponáty…

   Pražský hrad – Tereziánské křídlo Starého královského paláce
   28.6.2018 – 28.10.2018

redakce Občasníku

100 tun kačírku převozil hravě na Motúčku za pár dní!

Sázku o láhev vína prohrál! ☺

Za osm let s Motúčkem jsem zažil skutečně hodně, ale tento příběh, který vám chci vyprávět, je určitě jeden z nejzajímavějších a nejodvážnějších. Ale zpět na začátek…

V podstatě mohu říci, že jsem se stal součástí života našeho Motúčka. Jak říkám, objevil jsem se ve fabrice zcela náhodou, když byl vyroben první prototyp Motúčka, a musím říct, že jako strojaře, kluka z vesnice a taky jako obchodníka, mě Motúčko chytilo za srdce. Mohu prozradit, že jsem byl skoro u všeho, co u nás ve fabrice prožilo!

Jsem na to pyšný!

Testoval jsem spoustu jeho modifikací, které jsme v týmu vynálezců vyvinuli, navštívil jsem stovky zákazníků, kteří si Motúčko objednávali anebo koupili. Propagoval jsem ho na každém kroku i na dovolených, a nakonec jsem se stal i součástí jeho reklamy.

Co mám ale ze všeho nejraději, je realita. Prostě práce s ním. Ukazovat reálně lidem, co umí a jak jim pomůže. Pracovat s ním, překonávat překážky, ukázat jeho možnosti, hledat zlepšení a posouvat jeho vývoj dopředu…

Před několika lety jsem psal, jak jsem dostal Motúčko do zoo. Možná by stálo za to, znovu otisknout tento již historický článek… Bylo to něco neuvěřitelného! Kolikrát si říkám, že je docela srandovní, že za tenhle druh zábavy člověk dostane ještě zaplaceno. Ale tak co, každý se živí tím, co umí ☺.

Vzpomínám si na to, když jsme točili vánoční reklamu v duchu Santy. Já jsem se vozil na Motúčku oblečený jako Santa a rozhazoval jsem dárky. To celé jsme točili na video a dávali na FB, abychom získali sledovanost. Tu jsme dokonce překonali, ale až si to pustím za pár let, tak tomu asi neuvěřím, že jsem byl v té době v práci…

Převládá samozřejmě aktivní prodejní akce, která vede k řádné prezentaci skutečného využití. Ta se mi právě sama zcela nečekaně naskytla u souseda. Jak už to v životě bývá, člověk musí mít prostě oči otevřené.

Přijel jsem jednou v pátek domů a všiml jsem si, že jsou u souseda obrovské hromady kačírku. Navážel ho těžkými nákladními vozy, které s tím měly docela velký problém. Na cestu před domem mu vysypaly celkem 100 tun kamení, zvaného kačírek. Po chvíli jsem pochopil, že si pan soused, mimochodem uznávaný „muzikant“ České filharmonie, vylepšuje svou okrasnou a zároveň obrovskou obytnou část zahrady.

Bylo mně jasné, že mám o co hrát! To je rito pro Motúčko jako hrom, to si nemohu nechat ujít!!!
Letěl jsem k sousedovi a ptal se ho, co chystá. Začal vyprávět o realizaci zahrady a o tom, jak hledá na netu firmu, která by mu přemístila do deseti dnů jeho dovolené materiál o váze 100 tun tak, aby se na jeho krásné zahradě nic neponičilo.

To byla voda na můj mlýn!

„Do týdne to máte navozené, ale musíte si to odvozit sám,“ řekl jsem klidným hlasem. Nevěřil mým slovům. Myslel si, že jsem blázen. Běžel jsem domů pro Motúčko. Dovezl jsem ho, naložil jsem jednu fůru a zeptal se, kam to mám dovézt. Soused ukázal místo na druhé straně zahrady se slovy: „Takových koleček tu mám pět, nejde to s nimi, proč by to tvoje mělo být lepší?“ „Protože má motor,“odpověděl jsem a otočil jsem rukojetí.

Soused vykřikl: „Ten zázrak, o kterém se mluví až v Praze, vyrábíš ty?“ „Ne! Já ne! Ale fabrika, ve které pracuji!“

Soused tomu částečně uvěřil, že to s Motúčkem půjde. Lekl se ale těch 100 tun! Abych podtrhl principy na vesnici, plácl jsem, jak se říká do vody. Jestli těch sto tun kamení převeze za dobu své dovolené, kdy hodlá skutečně relaxovat a nedřít se, tak mi koupí láhev vína.

Plácli jsme si!

Bylo to rozhodně zajímavé. Zatímco by řev bobíků a naklaďáků rušil odpolední klid, Motúčko si hravě poradilo se svěřenou prací za nula nákladů. Nepočítáme-li asi 8 nabití a občasné pivko, které se u této techniky používat může ☺. Prostě korunová záležitost…

Za pár dní bylo vše rozvozené po zahradě a sousedovi nezbylo nic jiného, než jít koupit láhev dobrého vína. Celé to provedl tak, že bez jediného slova dovezl Motúčko ke garáži a do korby postavil láhev vína s mašličkou. U toho ležel lístek se slovy: Minimálně dva kamarádi z kapely si ho do podzimu koupí, ale dozví se to celá Praha! Díky!

Co bylo ovšem úplně nejzajímavější, že Motúčko zůstalo jako nové, neopotřebované. Je to zvláštní, rozhodně zvláštní, vůbec na něm nebylo nic znát, a to včetně korby. Práce, kterou Motúčko vykonalo, se podepsala jen pár šrámy na plastovém nárazníčku, přes který se Motúčko vyklápí.
A pro informaci uvedu ještě matematiku této akce:

100 tun rozložme do 10 dní. To je 10 tun za den. Neuvěřitelné, že? To si rozložíme třeba na 8 hodin. Na Motúčko se v pohodě vejde 180 kg tohoto nákladu, pak se tedy v pohodě stačí 7 x otočit za hodinu.

Jak soused později říkal, jediná práce byla s nakládáním. Ale vzhledem k tomu, že rád chodí do posilovny, vychutnal si práci rukama. Hravě se svým bráchou nakládali oblázky vidlemi, k tomu přizpůsobenými.

Obyčejným kolečkem by za svou dovolenou odvezl pouhou desetinu a záda by léčil celý rok…
Z dovolené odjížděl odpočatý a spokojený!

Teď o tom vypráví po celé Praze, a to je fér! ☺

Milan Žemlička | odborník na Motúčko

Za první tři měsíce roku 2018 se nám podařilo přispět na dobročinnost celkovou částkou 1.260.000,-Kč.

Pomohli jsme dvaceti rodinám celkovým příspěvkem 465.000,-Kč.Tyto peníze rodiny použijí např. na zakoupení invalidního vozíku,kompenzačních pomůcek ,pomohli jsme finančními prostředky na zajištění rehablititačních programů nebo na osobní asistenci .
Do Nadačního fondu Orlickoústecké nemocnice „S námi je tu lépe!“ jsme poslali 250.000,-Kč.
Zakoupili jsme polohovací lůžka pro organizaci Naděje- domácí zdravotní péče, s.r.o. Jablonné nad Orlicí v hodnotě 151.984,-Kč.
Našemu dlouhodobému partnerovi Domovu OLGA jsem zaslali 100.000,-Kč na zajištění provozu chráněných bydlení.
Částkou 40.000,-Kč jsme přispěli organizaci na Žampachu na zajištění různých sportovních akcí.
Když se ohlédnu za rokem 2017, kdy celková částka dobročinnosti za rok 2017 byla 3.389.654 Kč, daří se nám postupně tento limit naplňovat a myslím, že se budeme snažit ho i překročit.

Na závěr jsem si dovolila vybrat poděkování za všechny rodiny ,kterým pomáháme.

Dobrý den, p. řediteli Štěpánku,
posíláme srdečný pozdrav Vám i spolupracovníkům ve Vaší firmě. Obdržela jsem na účet finanční obnos, který jste mi poskytl jako dar pro mého synka Františka na úhradu jeho potřebného rehabilitačního programu. Děkuji Vám i Vaší firmě za opravdu štědrý dar, poskytnutý velice rychle. Je to pro mne úleva a uklidnění, že budeme mít dostatek prostředků na úhradu 4 týdenního pobytu v Klimkovicích i na program Klim-Therapy. Pomocí Vašeho přispění a ještě hodných lidí z jedné nadace

budu moci rehabilitační program Klim-therapy uhradit a hlavně se nemusím stresovat, mám všechno zajištěné již nyní.
Děkuji Vám i Vaší firmě za veškerou pomoc. Jste velice šlechetný a vnímavý člověk, protože pomáháte postiženému dítěti k lepšímu životu. Přeji Vám hodně zdraví, ať se Vám všechno daří a Vaše firma ať dobře prosperuje.
Soňa Lehnerová se synkem Františkem

Příspěvek 30.000,- Kč

Stanislav Oliver Matouš - příspěvek 20.000,-Kč

W pierwszym kwartale 2018 roku wsparliśmy przedsięwzięcia dobroczynne w łącznej kwocie 1.260.000,-CZK.

Łączną kwotą 465.000,00 CZK wsparliśmy dwadzieścia rodzin, środki te przeznaczone zostaną przez obdarowane rodziny na przykład na zakup wózka inwalidzkiego, przyrządów ułatwiających poruszanie się, nasze środki finansowe przeznaczone zostały na wsparcie programów rehabilitacyjnych lub zapewnienie osobistego opiekuna.
Fundację Szpitala Orlickousteckiego „Z nami jest tutaj lepiej" wsparliśmy kwotą 250.000,00 CZK. Kupiliśmy również regulowane łóżka dla organizacji Naděje- domácí zdravotní péče s.r.o [Nadzieja - domowa opieka Sp. z o.o.] z miejscowości Jablonné nad Orlicí o wartości 151.984,00 CZK. Naszemu długoletniemu partnerowi Domowi OLGA przekazaliśmy 100.000,00 CZK na zapewnienie działalności zabezpieczonych mieszkań socjalnych, organizację na Žampachu wsparliśmy kwotą 40.000,00 CZK, która przeznaczona zostanie na organizację różnych wydarzeń sportowych.
Kiedy spojrzę wstecz na rok 2017, kiedy to łączna kwota przeznaczona na cele dobroczynne wyniosła 3.389.654,00 CZK myślę, że stopniowo udaje się nam realizować tę kwotę, jestem przekonany, że może się nam nawet uda ją przekroczyć.

Na koniec pozwoliłam sobie wybrać podziękowanie w imieniu wszystkich rodzin, którym pomagamy.

Dzień dobry Panie Dyrektorze Štěpánek.
Serdecznie pozdrawiamy Pana oraz wszystkich współpracowników w Pana firmie. Otrzymałam na nasz rachunek wsparcie finansowe, udzielone przez Pana jako prezent dla

mojego syna Franciszka, na opłacenie niezbędnego programu rehabilitacyjnego. Dziękuję Panu i Pana firmie za na prawdę szczodre wsparcie, które zostało bardzo szybko udzielone. To dla mnie ogromna ulga i zapewnienie spokoju, że będziemy mieć wystarczającą ilość środków na opłatę 4-tygodniowegoo pobytu w Klimkowicach oraz na program Klim-Therapy. Dzięki Państwa wsparciu oraz wsparciu jeszcze innych osób z innej fundacji mogę opłacić program rehabilitacyjny Klim-Therapy, przede wszystkim nie muszę się stresować, wszystko już teraz mam załatwione.
Dziękuję Panu oraz Pańskiej firmie za wszelką pomoc. Jest Pan bardzo szlachetnym i wrażliwym człowiekiem,
ponieważ pomaga Pan niepełnosprawnemu dziecku zapewnić lepsze życie. Życzę Panu wiele zdrowia, oby się Panu wszystko dobrze wiodło a firma dobrze prosperowała.
Soňa Lehnerová z synkiem Franciszkiem

Obdiv antickým mistrům → Vědcům (před)minulého století → Současným fyzikům

→ Stephenu Hawkingovi

V minulém Občasníku jsme společně žasli nad logikou a důvtipem antických mistrů, kteří dokázali, že žijeme na kouli, a nikoli na placce, přesně změřili její průměr, z něho odvodili průměr Měsíce, vzdálenost Měsíce, průměr a vzdálenost Slunce. A nakonec z poměrů hmotností dovodili, že není sebemenší důvod, aby byla Země středem soustavy, ale že je to právě Slunce, kolem kterého Země a planety obíhají.

Byly to úžasné poznatky a mistři jako Aristarchos a Eurasthénes a další předběhli dobu o dva tisíce let. Ještě roku 1600 n.l. upálila křesťanská církev Giordana Bruna za stejnou myšlenku a na hranici mu ještě probodli hřebíkem jazyk, aby tuto pravdu nemohl vykřičet jako svoje poslední slova. Závěrem jsme se seznámili s jevem, kterému se říká paralaxa a pomocí něhož je možné změřit vzdálenost k nejbližším hvězdám.

V dnešní části jsem plánoval zabývat se poznatky vědců 19. a 20. století, kteří již rozpoznali galaxie, změřili vzdálenosti k nim, zjistili, že se vesmír rozpíná a jakou rychlostí, a dospěli až k teorii Velkého třesku. A v dalším, třetím a posledním díle jsem se chtěl věnovat současné kosmologii.
14.březen 2018 nicméně přeškrtl moje plány. Zemřel guru současné kosmologie, částicové i teoretické fyziky – **profesor Stephen Hawking.**

Stephena Hawkinga je nutné obdivovat už jenom proto, že ve dvaadvaceti onemocněl strašnou nemocí ALS, která postupně znehybňuje všechny svaly v těle, až zůstává jenom mozek – vědomí, žalářované v pokrouceném, nehybném těle. Kdysi jsem na toto téma v Občasníku popsal příběh velmi statečné Jabloňačky paní Evy Zajíčkové.

> Hawking dokázal v nehybném těle žít až do 76 let a přitom se vypracoval na největší kapacitu současné vědy. Čím více ho jeho tělo svazovalo, tím svobodnější a krásnější byl jeho duch – a to nejenom vědecky, ale také lidsky. Měl to štěstí, že ho Vesmír či Pánbůh obdařil třemi dětmi, a dokonce se stačil dvakrát rozvést. S druhou ženou si moc nepomohl – asi ho týrala a bezvládný profesor měl zlomeniny a řezné rány v obličeji. Přesto si odmítal stěžovat a policejním vyšetřovatelům řekl – Potkal jsem se se zdí – no a zeď to vyhrála! A tahle úžasná vlastnost se promítala i do jeho vědecké práce.

Jak už případ Giordana Bruna ukazuje, o podstatu vesmíru se tu vede skutečná válka. V klidných dobách perem a slovy a v dobách divočejších ohněm a mečem. Dnes se sice vědci navzájem neupalují, ale mnohdy se častují jízlivými urážkami a nefalšovanou záští. Boha, či materializmus mají v genech a už od něho neuhnou děj se co děj a všechny skutečnosti potom vykládají z jednoho, či druhého – vzájemně neslučitelného – stanoviska.

Nikým takovým nebyl Stephen Hawking. Ve svých vědeckých pracích byl shovívavý, neútočný a měl vzácné pochopení pro oba nesmiřitelné tábory. Na sklonku života dospěl aplikací nesmírně složitého matematického aparátu k M- teorii, která se zdá být skutečnou podstatou všeho. Albert Einstein strávil mnoho let svého života jejím bezvýsledným hledáním. Podle M-teorie je vesmír jedenáctirozměrný a vznikl z ničeho. Základní částice – kvarky – jsou vícerozměrné kmitající membrány, jejichž rozměry jsou zhruba tzv.Planckovy, což je 10 na minus 35 milimetru (to je 0, a třicet tři nul a pak jednička milimetru). Kmitočet membrány určuje, jak se promítá do našeho čtyřrozměrného světa, tedy jaká subatomární částice to je. Vše ostatní má potom podle M-teorie na svědomí gravitace, která vytvořila nejprve hvězdy, jejichž vyhořením vznikly další prvky, z nich později planety a svět s přírodou, jak jej známe. Hawking netvrdí, že není Bůh, ale pro své, matematicky velmi dobře podložené vysvětlení vzniku vesmíru jej prostě nepotřebuje. Jeho složité soustavy rovnic fungují v jedenácti rozměrech perfektně.

Teorie je ovšem stále jenom - byť extrémně silný – matematický aparát.
Od čtrnáctého března už ale profesor Stephen Hawking napevno ví, zda to skutečně byla jen M-teorie, stohy a stohy do sebe podivuhodně zapadajících jedenáctirozměrných rovnic a gravitace, anebo zda za tím vším ještě stojí také Superinteligence.
Ať už tak, či onak, génius Stephen Hawking sám byl ve svém životě Vesmíru či Superinteligence důstojným pozemským prvním náměstkem.

Kvido Štěpánek

Profesor Stephen Hawking
Narodil se **8.1.1942** - přesně 300 let poté, co zemřel Galileo Galilei,
den jeho smrti **14.3.2018** připadl na výročí narození Alberta Einsteina - 14.3.1879.

Jeho výroky: **Dívejte se nahoru na hvězdy, a ne dolů na špičky bot.**
Jsem jako dítě, které nikdy nevyrostlo. Stále se ptám jak a proč? Příležitostně najdu odpověď.

Duchovní očista

Každý lék je ve své podstatě jed, který musí být přesně dávkován, aby léčil. Jinak zabíjí. Podobně je tomu s lidskými vlastnostmi – třebas s vrozenou nespokojeností s daným stavem a touhou mít ještě něco lepšího. Když je správně dávkována a správně zacílena, vede vynálezce ke stále důmyslnější strojům a přístrojům, které o tisíce procent zlepšily lidské bytí ve srovnání s dobou kamennou. Předávkovaná vede ke strašným omylům a excesům, jako bylo namátkou například vítězství komunizmu, nacizmu a podobných populistických genocidních režimů a z něho vyplývající zvěrstva.

A tak by to chtělo dnes, v době, kdy se máme bez diskuze historicky nejlépe, dávkovat nespokojenost na lékárnických vážkách a zaměřovat ji správným směrem.

Korupce?! Ano, vymyťme ji! Šlendrián?! Ano, zatočme s ním! Špatné železnice?! Jistě, postavme rychlostní dráhy! Drahé dálnice?! Samozřejmě, posviťme si na výběrová řízení, smlouvy a pozdější vícenáklady! Blbí politikové?! Zvolme si lepší! Unavení z práce? Automatizujme, odstraňujme hlouposti a nesmysly, nedrbejme se levou nohou za pravým uchem - dveře jsou široce otevřeny!

Na rozdíl od techniky, kde se leckdy podaří nalézt jednoduché elegantní řešení problému, v lidské společnosti jednoduchá řešení neexistují, protože společnost znamená mnoho lidí a každý myslí trochu jinak. I když se máme o tisíce procent lépe než lovci mamutů, ve svých povahách se od nich moc nelišíme – jen si vzpomeňme na zvěrstva dvacátého století!

Bytostně mě mrzí, pokud slyším někoho z nás nadávat na naši firmu, protože jsem hluboce přesvědčen, že takové šance – tvořit, budovat, dělat si v dobrém slova smyslu co chci - jsou jenom ve velmi málokteré jiné. Tak pojďme té šance využít!

Děsím se toho, když slyším japonského megapopulistu za podpory komunistů licoměrně mluvit o právu lidí na referendum o vystoupení z EU a NATO. Co může být výsledkem? Podívejme se do Anglie.

Jsem jako na trní, čtu-li zprávy, které se honbou za senzacemi snaží zavděčit nízkým pudům. Takhle využíváme svobodu slova? Kdo do nás lije ten pesimizmus?! Kdo nám to namlouvá, že se máme špatně? A že se nás ujme a povede nás k lepším zítřkům? Takhle přece vyhrál Hitler volby v roce 1932!

Strašně bych rád, abychom dokázali těm nesmyslům odolat a nemuseli se spálit a trpět. Abychom přemýšleli, srovnávali, četli, hledali pravdu. Nevzdávali , ale vážili si dosaženého a na něm trpělivě stavěli ještě lepší.

Ale upřímně nevím, zdali to dokážeme.

Kvido Štěpánek

Můj oblíbený pokrm je pečené koleno. Jako přílohu doporučuji čerstvý chléb nebo dušené kysané zelí a různé druhy knedlíků.
Napíši vám, jak ho připravuji já.

PEČENÉ VEPŘOVÉ KOLENO

Zadní vepřové koleno nejprve vykostím, naříznu kůži a potřu ze všech stran olejem, česnekem, solí, pepřem a kmínem.

- Zabalím ho do původního tvaru a spíchnu jehlou.
- Nechám ho marinovat v lednici nejlépe 48 hodin.
- Poté rozpálím troubu na 200 °C .
- Do pekáče vložím koleno, podliji 2 dcl černého piva, přidám 2 lžíce rajčatového protlaku, 2 dcl vody a pod poklicí peču na 180 °C cca 2 hodiny.
- Během pečení maso obracím a podlévám.
- Po 2 hodinách přidám nahrubo nakrájenou cibuli, 4 celé stroužky česneku, 3 dcl piva a za občasného otáčení dopékám bez poklice ještě asi 1 hodinu.

Přeji dobrou chuť.
Daniel Beneš

Sprawdź, jak dobrze znasz historię Polski

Spróbuj, jeśli znasz polską historię lepiej niż nasz dyrektor.

Sprawdźcie się w naszym nowym quizie. Tym razem pytamy o historię Polski. Zobaczcie, ile pamiętacie z lekcji historii ze szkoły. Życzymy powodzenia!

Wytnij tekst zaznaczonymi odpowiedziami i wrzuć do pudełka w recepcji. Trzy poprawne odpowiedzi zostaną narysowane i zostaną nagrodzone..

Češi, zajímající se o historii : Nic to není! Zkuste a možná zjistíte, že víte o polské historii více, než leckterý Polák! Odměny na vás čekají!

Kvido Štěpánek

Czyje siły rozgromił Jan III Sobieski w bitwie pod Wiedniem?
- Mahmeda IV
- Tuhaj-beja
- Sulejmana Wspaniałego
- Kary Mustafy

Która z wymienionych postaci urodziła się najwcześniej?
- Tadeusz Kościuszko
- Roman Dmowski
- Stanisław August Poniatowski
- Hugo Kołłątaj

Który z prezydentów II RP rządził najkrócej?
- Gabriel Narutowicz
- Maciej Rataj
- Ignacy Mościcki
- Stanisław Wojciechow

Biskupem w jakim mieście był święty Wojciech, patron Polski?
- Gniezna
- Magdeburga
- Pragi
- Opola

Z jakiego kraju pochodziła Królowa Bona?
- z Polski
- z Czech
- z Włoch
- z Austrii

Z kim Radziwiłłowie zawarli układ w Kiejdanach?
- z Rosją
- ze Szwecją
- z Turcją
- z Austrią

Polskimi wojskami w bitwie pod Kircholmem dowodził:
- Jan III Sobieski
- Jan Karol Chodkiewicz
- Stanisław Żółkiewski
- Stefan Czarnecki

Podczas II rozbioru Polski ziemie zostały podzielone między:
- Rosję i Prusy
- Rosję
- Austrię i Prusy
- Austrię i Rosję

Pierwszym polskim królem wybranym podczas wolnej elekcji był:
- Stefan Batory
- Henryk Walezy
- August II Mocny
- Michał Korybut Wiśnio

Powodem wybuchu demonstracji studenckich w marcu 1968 roku było zdjęcie z afisza spektaklu:
- "Balladyna"
- "Dziady"
- "Wesele"
- "Hamlet

Który z niżej wymienionych władców panował najwcześniej:
- Bolesław Śmiały
- Władysław Herman
- Bolesław Krzywousty
- Władysław Łokietek

Krzyżaków do Polski sprowadził:
- Leszek Biały
- Konrad Mazowiecki
- Henryk I Brodaty
- Władysław Łokietek

Władysław Warneńczyk zmarł w czasie bitwy na Warną. Miał wtedy:
- 10 lat
- 20 lat
- 30 lat
- 40 lat

Co nie było zawarte w Konstytucji 3 maja?
- zniesienie liberum veto
- wprowadzenie dziedziczności tronu
- uznanie chłopów za część narodu
- wprowadzenie złotego jako monety narodowej

Która z osób nie pełniła funkcji premiera rządu Polski na uchodźstwie?

- Władyław Sikorski
- Tadeusz Bór-Komorowski
- Eward Szczepanik
- Walery Sławek

Które miasto zdaniem części archeologów było uważane za pierwszy ośrodek władzy zanim znaczącą rolę zaczęło pełnić Gniezno?

- Kraków
- Kalisz
- Piła
- Chełm

Jméno:

Příjmení:

Pracoviště:

Válka o Těžkého Zločince

Můj kamarád Honza Vaněk, *který žije v Lucembursku a se kterým si pravidelně píši (Pelíšky)*, rozpoutal válku.

Protivník v ní není jen tak ledajaký – v první řadě, která bývá složena z nejpřednějších těžkooděných rytířů, stojí starosta a radní starobylého německého města Trier, založeného už na přelomu letopočtu samotnými Římany, a celé nepřátelské úderné formaci nevelí z hlavního stanu v Bruselu nikdo menší než sám prezident EU Jean –Claude Juncker.

Honza z otevřených zdrojů – kromě západních také například z našeho Reflexu - zjistil, že se zmínění nepřátelé chystají ve velkém stylu oslavovat dvousté narozeniny Karla Marxe – generálního ideologa největších zločinců všech dob Vladimíra Lenina, Josipha Stalina a Mao C´Tunga. A rozhodl se, že to v demokratické společnosti jen tak nenechá. A protože mě vyložené nesmysly a pošetilosti štvou, přidal jsem se do války taky. Nahlédněte v českém překladu otevřený dopis, který jsem poslal dvěma nejvyšším pánům nepřítele:

Komu: Jean Claude Juncker, předseda Evropské komise; Wolfram Leibe, starosta města Trier
Věc: Zpráva z tisku
Německé město Trier připravuje rozsáhlé oslavy výročí dvoustého narození Karla Marxe, které zahájí proslovy předseda Evropské komise Jean-Claude Juncker a starosta města Trier Wolfram Leibe, a odhalí přitom dar Čínské lidové republiky – pět a půl metru vysokou bronzovou sochu Marxe. Následovat budou gigantické slavnosti.

Vážený pane Junckere, vážený pane Leibe,

jste nepochybně politicky velice vzdělaní a velmi zkušení lidé, se kterými se nemohu v tomto směru zdaleka rovnat. V čem si nicméně troufám nárokovat svůj předstih, jsou znalosti díla Karla Marxe. Ne, že bych jeho dílo studoval ze zájmu, ale prožil jsem třicet let svého života v komunistickém Československu a marxismus-leninismu byl povinným a důležitým předmětem od základní školy až po vědeckou aspiranturu. A zkoušky z něho nebyly ani formální, ani povrchní. Nevycházím proto z údivu:
Co, probůh, chcete slavit?!

Shrnu-li dílo Karla Marxe do pěti vět, pak jsou jimi tyto:
1. třídní nenávist
2. ozbrojený třídní boj
3. násilná, ozbrojená, krvavá revoluce
4. třídní násilí po provedené revoluci
5. fyzická likvidace třídních nepřátel, a to i těch, kteří nehnuli na odpor prstem, ale jenom se tak narodili

Ze spisů Karla Marxe a jeho věrného žáka Vladimíra Lenina krev přímo kape. Vše shora shrnuté stálo v minulém století stovky milionů lidských životů.

Toto chcete, prosím, oslavovat jako vrcholní představitelé moderní demokracie, založené na dialogu, porozumění, lidských právech?! Promiňte, nenalézám vhodných slov a jediné, co mě napadá, je, že musí jít o fatální omyl.

Děkuji předem, že můj dopis zcela jistě neponecháte bez odpovědi.
Kvido Štěpánek (stepanek@isolit-bravo.cz]
561 64 Jablonné nad Orlicí 305
Česká republika

Jean-Claude Juncker je větší kalibr a do uzávěrky tohoto čísla neodpověděl. Menší kalibr Wolfram Leibe se sice se mnou také nebaví, ale aspoň se mnou koresponduje jeho zplnomocněná mluvčí (i.A. znamená v němčině im Auftrag, tedy zplnomocněná – tak si to aspoň vykládám). Abych to – jak také říká Jiří Kodet ve zmíněných Pelíšcích- neprodlužoval, paní Sophie Born odpovídá blabla, vymlouvá se na radní, kteří věc odhlasovali, a na to, že Marx osobně přece nikoho nezabil. To sice může být i pravda, ale jeho myšlenky zla a násilí už ano, a to stovky milionů nevinných lidí. Všichni výše uvedení gigavrahové totiž stáli a padali s Marxovým učením.

Kvido Štěpánek

VELIKONOCE

A je to tady !
Není to tak dávno, co jsme se připravovali na pečení vánočního cukroví a oslavu Vánoc.
Nyní se už ozývá jaro, a to znamená, že se připravujeme na největší a nejdůležitější svátky roku - VELIKONOCE. Slaví se po celém světě, ale každý stát je slaví trochu jinak a každý má odlišné tradice. Já pocházím z Ukrajiny a ráda

bych vám přiblížila, jaké tradice a zvyky máme u nás .

Prvně bych připomněla, že se jedná o křesťanský čili církevní svátek. Nikdy se neslaví ve stejný kalendářní den. Každý rok se datum mění podle lunárního kalendáře . Vypočítat datum velikonočních svátků není lehké. V tom nám pomáhá církevní kalendář , který upřesňuje datum církevní ch svátků. Letošní rok se Velikonoce na Ukrajině slaví v neděli 8. dubna. Ještě je důležité podotknout, že den je vždy stejný, ale mění se pouze datum.

Velikonoce jsou největším a nejdůležitějším křesťanským svátkem, který slaví jak pravoslavná , tak i katolická církev, a znamenají vzkříšení Krista . Po celou dobu těchto svátků nemáme obyčejný pozdrav,ale zdravíme se «Христос воскрес!» «Christos Voskres!» , v přesném překladu to znamená , že Kristus vstal z mrtvých. Na tento pozdrav se odpovídá «Воістину воскрес!» «Voistenu Voskres!», což v překladu znamená , že skutečně vstal z mrtvých. Svátek symbolizuje vítězství života nad smrtí či světla nad temnotou.

O velikonoční neděli končí půst a lidé si mohou pochutnávat na dobrůtkách , co si připravili a posvětili v kostele. Posvěcení ,což je pokropení jídla svěcenou vodou, je pro náš národ asi největší velikonoční tradicí. Znamená to po celý rok hojnost, zdraví a štěstí. Maminky s dětmi se snaží jít se svými ratolestmi co nejblíže k faráři, aby jejich děťátko bylo co nejvíce pokropené svěcenou vodou a bylo zdravé a šťastné. Pro větší představu přikládám foto , kde je zobrazeno svěcení = pokropení košíku s jídlem farářem.

Asi hodně z vás přemýšlí, proč mají mladé ženy na hlavě šálu? Je to také tradice po celé Ukrajině nejen o Velikonocích, ale pokaždé, kdy vdaná žena nebo žena, která už má dítě, si musí přikrýt hlavu nějakou šálou.
Co se týče tradičních jídel. Tak největší tradicí je pečení paschy (sladký bochník s rozinkami) - bez toho Velikonoce slavit nemůžeme ! Do košíku, který si připravujeme do kostela na pokropení, můžeme dávat, co chceme. Ale vždy tam uvidíte zmíněnou paschu, sůl, kolečka salámu , barevná vejce , kousek másla nebo i křen a svíčku, která se pak zapaluje.

Jsou i zakázané činnosti v tento sváteční den - není správné vykonávat nějaké domácí práce, nesmí se chodit na hřbitov, protože jak jsem už zmiňovala, je to svátek vítězství života nad smrtí. A taky jedním z nejzajímavějších zákazů je, že se v období Velikonoc nekonají svatby.
Ohledně našich tradic je toho hodně, co bych mohla ještě popisovat, ale to bych zaplnila celý Občasník.
Doufám, že aspoň trochu se mi podařilo vám přiblížit a ukázat, jak hodně se liší velikonoční zvyky na Ukrajině oproti českým.

Valentyna Hottmarová

Paní Marta Grusová vzpomíná...

Květen 1945 v Jablonném n. O.

Byla sobota – 5.května 1945.
Přišla jsem na náměstí právě v době příjezdu linkového autobusu z Rychnova n. Kn. v 11.30 hod.
Jako první vystoupil p. Mokrejš. Mával československými vlaječkami a radostně oznamoval, že je konec války a máme svobodu! S velkým nadšením vybíhali prodejci z obchodů a za pomoci přítomných občanů odstraňovali dvojjazyčně psané reklamní tabule. Docházelo k různým akcím a

také k odzbrojování německých vojáků, kteří byli ubytováni v místní škole, za pomoci partyzánů z oddílu Suchý vrch, kteří se ke konci války skrývali za myslivnou v Jamném n.O.
Cvičitelka sokolských žen Ludmila Drnovská zajišťovala pomoc na přípravu jídla pro muže, kteří měli hlídky na hranicích do Sudet, i pro ty, kteří hlídkovali na různých místech v blízkosti státní hranice.

Ráno v neděli 6.května se nás sešlo několik – Lída Drnovská, Ludmila Exlerová-Kunstová, Irena Štěpánková-Michálková, Vlasta Růžičková, Marta Grusová, Renáta Kutilová – Častulíková,Vlasta Šindelářová – v restauraci U Koblížků. K rozvozu obědů došlo asi ve 12.30 hod.
První zastavení bylo u hlídky na hranici do Orličeк, kde měli službu Quido Štěpánek a Josef Grus. Ti jídlo odmítli s tím, že zanedlouho dojde k vystřídání a budou obědvat doma.
Další rozvoz měl pokračovat směrem k Suchému vrchu. Když se přijíždělo po Tacláku k sokolovně, začala se ozývat střelba, takže se zamířilo za sokolovnu.
Přijíždějící němečtí vojáci, kteří prchali před ruskou armádou, postřelili do pravé ruky Quida Štěpánka, který byl právě na cestě domů s úmyslem, že projde Orličkovským potokem.
U státní silnice zastřelili p.Černohouse a u sokolovny p.Macháčka. V té době byly také vystřeleny dvě rány z děla, které zasáhly střechu sokolovny.
My jsme s hrůzou vyskákaly z auta a běžely se ukrýt.
Nastal chaos.
Partyzáni odhazovali zbraně a běželi do lesů. Musely se vracet zbraně, které byly 5.května odebrány. Bylo vyhlášeno stanné právo a občané byli informováni o tom, že budou probíhat náhodné prohlídky některých domů a v případě nalezení zbraně bude její držitel zastřelen. Prostor od školy až po Frankovu stráň byl nepřetržitě střežen německými hlídkami. Na náměstí byly umístěny tanky se zvednutými hlavněmi s výstrahou, že za vzniklé povstání
5. května bude Jablonné srovnáno se zemí.
K této katastrofě nedošlo díky německému důstojníkovi von Harlingenovi, který zde vykonával dozor nad německými vojáky, kteří v době války pálili v Kolonii dřevěné uhlí.

Obrat nastal v noci z úterý na středu, tj.z 8.na 9.května, kdy se blížila Sovětská armáda.
Nastal zmatek. Němečtí vojáci pobývající v Jablonném začali prchat, rychle strhávali dráty vedoucí k vysílačkám v prostoru parku před hřbitovem, nasedali do aut a odhazovali, co se dalo. Prchající německá armáda různý odhazovaný materiál zapálila v prostoru stráně nad rybníkem, kde vznikl veliký oheň.

9.května kolem 5.hodiny ranní přijížděla Sovětská armáda. Došlo k přestřelkám, při nichž zahynulo několik německých i sovětských vojáků, kteří jsou pochováni na místním hřbitově.

XI. všesokolský slet v Praze – červen 1948

XI. všesokolského sletu se zúčastnilo přes 110 jablonských cvičenců a cvičenek spolu se sokolskou dechovou kapelou pod vedením p.učitele Stanislava Koláře.
Pro velkou účast byl z Jablonného vypraven zvláštní vlak.
Slet probíhal ve slavnostní atmosféře, zvláště při průvodu všech cvičenců a kapel Prahou.

Z tribuny přihlížel tomuto průvodu i prezident K.Gottwald. Při pochodu kolem tribuny docházelo k provolávání různých protipolitických hesel, což mělo neblahé následky.

Po skončení sletu začala z uvedeného důvodu v Sokole tzv. očista.
I v Jablonném bylo vyloučeno dosti členů. Seznam navržených k vyloučení byl návrhovou komisí pro sokolské otázky zaslán k odsouhlasení cvičitelskému sboru, který s tímto však vyslovil

nesouhlas, protože tam bylo několik nesrovnalostí a údajů nezakládajících se na pravdě. Na základě projeveného nesouhlasu bylo tak pozastaveno členství v Sokole i všem členům cvičitelského sboru. Všichni vyloučení jsme byli vyzváni k vrácení členské legitimace, členského odznaku a k odevzdání cvičebního oděvu a slavnostního kroje s upozorněním, že v případě nedodržení této výzvy se vydáme v nebezpečí trestního stíhání. Přitom nám byla určena hodina a místo předání.
A za několik let, v roce 1956, ukončil Sokol svoji činnost...

Ciekawe miejsca Dolnego...

Jaskinia Niedźwiedzia w Kletnie – najdłuższa jaskinia całych Sudetów (około 4500m), położona w Masywie Śnieżnika, w dolinie Kleśnicy, w pobliżu wsi Kletno. Odkryta przez Romana Kińczyka podczas eksploatacji kamieniołomu marmuru w 1966 roku, w obrębie wzniesienia Stroma (1166 m n.p.m.).

Błędne Skały - Nazwa niepowtarzalnego labiryntu skalnego obejmującego grzbiet Skalniaka (915 m n.p.m.) wyrzeźbionego w górnokredowych piaskowcach ciosowych przez wodę i wiatry, wykorzystujące niejednakową ich odporność na wietrzenie. Znajdują się w Parku Narodowym Gór Stołowych. Dojazd z Kudowy Zdrój w kierunku Karłowa lub czerwonym szlakiem ok. 2,5 godz. Powstałe blokiskalne na powierzchni 21,14 ha tworzą kilkusetmetrową trasę turystyczną o niepowtarzalnym uroku, którą zwiedzając często dosłownie przeciskamy się pomiędzy skałami wąskimi szczelinami. Wysokość korytarzy waha się w granicach 6-8 m, szerokość jest różna - miejscami wynosi tylko kilkadziesiąt centymetrów. Nawet podczas deszczu przechodzi się znaczny odcinek drogi pod skalnymi parasolami. Ta forma wietrzenia nie ma żadnego odpowiednika w Polsce. Rezerwat przyrody utworzono tu w 1957 r.

Park Miniatur Minieuroland - o rozciągający się na powierzchni 20 tys.m² malowniczo położony obiekt, liczący obecnie ponad 40 miniatur (docelowo planowanych jest ponad 100 makiet),wzorowanych na słynnych budowlach z całego świata, a zwłaszcza Europy i Dolnego Śląska, w tym Kłodzka i okolic.
Wśród pięknego drzewostanu podziwiamy wykonane z niezwykłą starannością i pieczołowitością miniatury obiektów z czasów starożytnych, aż po budowle współczesnej architektury. W otoczeniu baśniowej wręcz scenerii – wyszukanych i unikalnych ponad 500 gatunków drzew i krzewów, sprowadzonych z najlepszych szkółek roślin z Holandii i Belgii – możecie Państwo podziwiać kultowe budowle światowej sławy, jak drezdeński kompleks pałacowy Zwinger, paryski Łuk Triumfalny i wiele innych, ale także wrocławski Ratusz, czy też ogromna makieta Twierdzy Kłodzkiej. Arboretum, zaprojektowane z wielką dbałością o każdy detal, zaprasza do krainy piękna, spokoju i harmonii.

Wisniewska M.

Dopis od spolku SILOU HLASU

Dobrý den,

jsme spolek **SILOU HLASU, z.s.,** který je Vám snad už známý ☺

Rádi bychom se s Vámi podělili o příběh Aničky Hlavicové, kterou jsme vyškolili v ovládání počítače hlasem. Anička má těžké tělesné postižení a je zcela závislá na pomoci druhé osoby. Více o

ní a o proběhlé výuce se dozvíte v článku, který Vám posíláme v příloze a který je výjimečný tím, že ho Anička nadiktovala **POPRVÉ SAMA HLASEM**.

Za krátkou existenci našeho spolku jsme právě díky Vaší podpoře mohli pomoci v pořadí již pátému člověku, který to skutečně potřebuje.

Příběhem Aničky jsme Vám chtěli ukázat, že Vaše finanční podpora slouží ke správné věci.

Děkujeme, že nám pomáháte pomáhat ☺☺☺

Mezinárodní vězeňské společenství

Prison Fellowship Czech Republic

MEZINÁRODNÍ VĚZEŇSKÉ SPOLEČENSTVÍ, z. s.

NÁPRAVA- PŘEMĚNA- SMÍŘENÍ

Vážený pane Štěpánku,

dovoluji si Vám z celého srdce poděkovat za Váš finanční dar pro Mezinárodní vězeňské společenství, z.s. - zejména za Váš příspěvek pro vánoční projekt Andělský strom. (**www.andelskystrom.cz**)

Tento projekt je každým rokem známější a pomáhá tak stále většímu počtu dětí, které mají rodiče ve vězení a žijí v sociálním propadu, v předluženosti rodiny a stigmatizaci okolím. Tyto děti jsou zcela zapomenuté a opomíjené, jakkoliv nemohou za své rodiče.

V loňském prosinci se podařilo odeslat vánoční dárky **874 dětem** a jedná se o další rekordní počet poslaných dárků do rodin, v hodnotě kolem půl milionu korun.

Během let 2011- 2017 jsme odeslali celkem přes 3 000 dárků klukům a holčičkám do 15 let. V posledních třech letech počty dárků prudce rostou. **V roce 2011 jsme začínali s prvními 100 dárky.**
Do projektu se zapojili jak jednotlivci, tak křesťanská společenství a také podnikatelé.

Děti obdržely v naprosté většině dárky, které si pod stromečkem přály. To je logisticky velmi náročné: je třeba vybrat sociálně slabé vězně, kontaktovat odsouzeného a získat jeho přihlášku a osobní dopis pro dítě. Pak je třeba hovořit s rodinou a při tomto počtu dětí jsme potřebovali i rekordní počet dobrovolných koordinátorů, kteří přání zjišťovali. Další dobrovolníci dárky nakupovali, nebo přání dětí předávali dalším, kteří pak vše balili a posílali do rodin spolu s osobními dopisy, které jsme dostali z věznic od odsouzených tatínků a maminek. Někdy jsme dostali i fotografie dárků a ty jsme zase vytiskli a posílali do věznic, aby odsouzení rodiče spoluprožívali radost spolu s dítětem.

Hlavní manažerka projektu paní **Mgr. Žaneta Dvořáčková**, která sama maminkou dvou malých dětí, si zaslouží obrovský obdiv, respekt a poděkování.

Projekt nechce jen hmotně podpořit rodinu, ale chce pomoci zachovat citové pouto mezi odsouzeným rodičem a jeho dítětem. Dítě odloučením velmi trpí, často ani neví, kde rodič je a proč je opuštěné. Jindy dítě rodiče ve vězení navštěvuje, ale podmínky pro návštěvy nejsou příjemné ani pro dospělé, natož pro děti.

Pokud byste měli tyto děti i dále na srdci, je možné jim pomoci i během roku dárkem k **Velikonocům, při návratu do školy v září,** a také **podporou letních kempů, které budeme již druhým rokem pořádat. Tábory se jmenují Andělský kemp a jsou určené právě těmto dětem**. Díky darům jsme v loňském roce mohli dětem kemp zcela uhradit a přikoupit i vybavení, které jim v některých případech chybělo.

Právě kempy umožňují zcela změnit životy těchto dětí. Vedoucí kempů jsou s dětmi i v následném kontaktu a mohou rodinám pomoci v dalších náročných situacích, nebo při návštěvách věznic, poradenstvím apod.

Náš účet je stále stejný: č. ú.: 243511614/ 0300
www.prisonfellowship.cz www.andelskystrom.cz
http://prisonfellowship.cz/zapojte-se-2/financni-pomoc/

Příběh Helenky (jméno je změněno):

Během minulých dvou let se Helenka a její dva sourozenci objevili na seznamu Andělského stromu a do rodiny jsme dětem poslali dárky. Naše koordinátorka oslovila před rokem rodinu s otázkou, zda by děti měly zájem o účast v Andělském letním kempu.
O děti se stará otec a matka má dlouhý trest. Otec souhlasil a děti byly za kemp velmi vděčné.
Při bližším seznámení s Helenkou, která je nejstarší, vyšlo najevo, že dívce nesmírně chybí matka, ale na návštěvy za ní nejezdí, protože věznice je příliš vzdálená, rodina nemá na cestovné peníze a otec ztrácí zájem matku dívky vídat. Ani nikdo jiný matku nenavštěvuje. Cesty na ranní návštěvy věznice by pro rodinu dokonce znamenaly nutnost někde přespávat.
Dobrovolnice z letního tábora se nabídla dívku za matkou vozit. Věznice dala souhlas a změnila návštěvy na odpolední dobu, aby nebylo nutné cestou přespávat.
Každý druhý měsíc teď Helenka za svou matkou dojíždí. Na návštěvách participuje i psycholog, aby pomohl hladkému navázání vztahu, který byl dlouho porušen. Dívka má pokaždé obrovskou radost a vznikl i krásný a hluboký vztah mezi ní a mentorkou. Dívka se nyní hlásí z vlastní iniciativy ke studiu na gymnáziu. Každá cesta za matkou stojí mnoho peněz, je třeba uhradit cestu celkem 3 osobám, které dopravu zajišťují.
Proto Vám velmi děkujeme za váš zájem a za pomoc! Podobných dětí je mnoho a jejich potřeby velmi široké. ***Společně se nám ale daří měnit jednotlivé osudy dětí, děkujeme Vám.***

S přáním všeho dobrého a s velkou vděčností,

Gabriela Kabátová,
Výkonná ředitelka MVS, z.s. v Praze dne 8. 3. 2018

Co umí příroda milion let, my už umíme také…

aneb Déja vu

Tak tohle mě vážně dostalo! Před týdnem jsem byl u kamaráda včelaře. Všiml jsem si, že na ponku ležely včelí plástve. Pohled na ně mě fascinuje! Viděl jsem je snad tisíckrát, ale vždy je musím vzít

do ruky a jako řádný strojař na ně dobu s údivem zírat. Jak je to jen možné, že tohle umí udělat včela bez plánku a bez měření, a k tomu všemu si ještě sama vyrobí materiál?! Koukám na to vždy, jako kdybych na to měl jednou přijít. Nakonec jsem si to, jako pokaždé, vyfotil. Ani nevím proč, dělám to vždy. Asi proto, jak si mocná příroda umí se vším poradit.

Neuplynul ani týden a stalo se něco, co mě naprosto dorazilo a ani ve snu by mě nenapadlo. Stalo se mně zvláštní déja vu.
Přišel jsem jeden den odpoledne na kontrolu D2 k Aleši Janovcovi a cosi řešíme. Najednou koukám, že u něj na pracovním stole leží plasty s šestiúhelníkovými otvory o stejném rozměru, jako jsem viděl u kamaráda včelaře. Všechno tak naprosto stejné! V obou případech na ponku leží plástve/plasty, v nich úplně stejné otvory! Přišlo mi to jako déja vu, bylo to tak zvláštní! Za chvíli jsem ale došel k mnohem mocnějšímu závěru. Musel jsem smeknout před samotnou přírodou, a abych neurazil, před včelami.
Vzhledem k tomu, že jsme právě točili televizní noviny na výrobní porady, vzal jsem člověkem vyrobenou mřížku a prohlásil: „Aleši, tak to, co včely umí již milion let, my už umíme taky!“ Alešova reakce byla naprosto spontánní: „To jsme ale pitomci, viď!?“ ☺. To mi ovšem otevřelo oči ještě víc!
Proletělo mi totiž hlavou, kdo a jak tuhle věc vytváří/vyrábí…
Včela to prostě slepí, protože to tak příroda zařídila, postaví to do pravidelného šestiúhelníku, protože to má nějaký důvod, a má to hezky v řadách… Neskutečně precizní „ruční“ práce, která nemá obdoby.
Člověk musí vystudovat řadu profesí, projít desítkami školení, a hlavně musí použít desítky strojů, řemeslníků a inženýrů, aby dokázal totéž!!!
Neuvěřitelný nepoměr mezi člověkem a přírodou!
Rekapitulace stejného projektu:
Včela = postaví buňky, protože jí to velí příroda.
Člověk = nechá si vystudovat asi desítku profesí, nechá si vyrobit asi desítku strojů, vymyslí si řadu technologií a výsledek? V podstatě stejný, ale…
Vývojář – Projektant – Manažer – Konstruktér – Technolog – Nákupčí – Skladník – Nástrojař – Obráběč – Brusič – Kontrolor – Logistik - Atd.

ZAJÍMAVÉ, ŽE? ☺

Milan Žemlička | personalista

Únor 1948 a současnost: Co se opakuje a z čeho se lze poučit?

Letošní rok s osmičkou na konci připomíná hned celou řadu kulatých událostí z dávné i poměrně nedávné doby. Lze se samozřejmě zamyslet nad tím, proč zrovna osmička je pro české dějiny tak osudová. Je to opravdu jen náhoda? To ale nebude hlavním cílem tohoto zamyšlení. Spíše bych se věnovala jednomu konkrétnímu výročí, které se připomínalo nedávno. Na něm bych se pokusila ilustrovat, jak mají dějiny tendenci se opakovat – co je a co není stejné a z čeho se lze poučit, neboť právě možnost dějinami poučeného člověka udělat věci jinak je pro současnost velmi aktuální a v mnoha ohledech i klíčová.
Vybrala jsem si sedmdesáté výročí státního převratu komunisty oslavovaného jako Vítězný únor. Už samotná definice události – puč, revoluce, převrat, změna režimu, nebo jen změna poměrů ve vládě, jak se nám snaží vnutit současní politici KSČM, napovídá, že vnímání takové události stále u nás není pro běžné občany jasně dané, bohužel. Přitom dnes historici nepochybně vědí, že samotný akt převzetí moci komunisty sice byl ústavně v pořádku, ale síla ulice a zákulisních intrik

založených na činnosti StB, Lidových milic i akčních výborů měla rozhodně do pokojné změny vlády daleko. Tolik fakta. Jaké podobnosti z oněch dní vidíme dnes? V čem se můžeme poučit?
V současné době tu máme bezpochyby demokracii, přestože si to možná již mnozí nemyslí. Znamená to, že můžeme ještě stále svobodně volit, shromažďovat se a vyjadřovat své názory, máme svobodná média, která sice mnohdy podléhají zájmům svých majitelů, ale právě jejich mnohost a existence i veřejnoprávních sdělovacích prostředků dávají jistý punc nezávislosti a objektivity. Jsme členy EU i NATO. Nic z toho před sedmdesáti lety neplatilo. Přesto tu máme v jistých ohledech podobné situace. Jaké?
Máme tu autoritativního prezidenta, který je jednou polovinou národa milován, druhou nenáviděn. Žel ve volbách těch prvních bylo víc, proto ho tu budeme mít dalších pět let. Naštěstí nemá za sebou přímo nějakou velmoc, která by deklarativně chtěla toto území ovládat. Co je však možná ještě horší, v zákulisí někým ovládán je nebo přinejmenším projevuje jistý zájem směřovat ČR na Východ – k Rusku či Číně, které jsou stále všeobecně vnímány jako nedemokratické režimy. Vše sice činí pod rouškou ekonomické spolupráce, ale jeho velká náklonost k tomu, jak je v těchto zemích řešena otázka opozice, je více než zjevná. Podobně jako tehdy komunisté i nyní náš prezident by nejraději všechna svobodná média, zejména pak veřejnoprávní televizi, zrušil. Že to naznačí už ve svém inauguračním projevu, ve chvíli, kdy se mají říkat věci státnické, ne nenávistné a nízké, by nikdo nečekal. Nebo snad už od něho ano?
Co dělá ulice? Co dělají běžní občané? Polovina mu fandí, jak to všem natřel. Ta druhá půlka, které nebylo u voleb o tolik méně než první, by se měla zvednout ze židlí a gaučů a jít demonstrovat. Před sedmdesáti lety měli komunisté podporu davů, proti nim se ozvali jen studenti se svými učiteli, jen řádka z nich, neměli šanci. Demokratické strany a svobodně myslící lidé byli podvedeni, oklamáni, byli v menšině. Nepodnikli nic. Pak trpěli.
My se musíme ozvat, jít do ulic, dělat facebookové iniciativy, petice, aby bylo všem jasné, hlavně Hradu, že si vše nenecháme líbit. Musíme být slyšet, ozvat se, nerezignovat, jinak se bude rok 1948 opakovat a nakonec mohou trpět i ti, kteří zatím Miloše Zemana velebí.
Možná si mnozí myslí, že nic takového nám nehrozí. Opak je pravdou. Prezident ve spojení s trestně stíhaným předsedou vlády a po moci pošilhávajících extrémně pravicových okamurovců a levicových komunistů nás mohou v krátké chvíli dostat úplně jinam. Úvahy o výstupu ČR z EU či NATO mají obě extrémní strany v programech. Prezident vyjadřuje těmto stranám podporu, přestože na veřejnosti říká, že by z ničeho nevystupoval. Lze mu ovšem věřit? Viz kauza Peroutka, ale i poučení z dějin – komunisté také slibovali, že kolektivizace nebude násilná, procesy nebudou…
Kdo musí udělat víc, aby se dějiny neopakovaly? Demokratické strany i obyvatelstvo. První tehdy politikařily a nic neměly připravené, jen se hádaly - jaká podobnost, že – a ti druzí? Mlčeli. Báli se. To se snad změní! Komunisté reálně pošilhávají po moci, přestože ve volbách získali historicky nejméně. V čem tkví tento zdánlivý paradox? Ostatní strany nechtějí s vítězným hnutím ANO, jakkoli problematickým, nic mít. Vhánějí ho tak právě k extrémistům. Co s tím? Rada je jednoduchá. Kompromis, ústupek všech všem. Tak málo, že? Přesto velký problém pro všechny. ANO obětuje Babiše jako premiéra, nominuje jiného politika ze svých řad, ostatní demokratické strany projeví ochotu a budou vládnout jako kontrola autoritativních choutek vítězné strany. I tak lze zamezit spojení lidí, kteří by mohli napáchat ČR v budoucnosti mnoho zlého.
Povinností nás všech je nemlčet. Odprostit se od každodenních starostí a zamyslet se nad budoucností nás všech.
Co mohu udělat já, abych se měla lépe nejen já, ale i moje vnoučata? Nemlčet a říkat, co mě trápí. Nenadávat, ale přinášet řešení. Nevidět politiku jako nějaký odpad, zdroj nadávek a vtipů, ale jako vážnou věc, kterou mohu svým přispěním alespoň trochu ovlivnit. Jinak se budou dějiny, byť v detailech jinak, opakovat. To nechci a věřím, že nejsem sama. Naučme se zase být slovy Karla Čapka zóon politikon (člověk jako politická bytost, tvor společenský, pozn.red.) ve všech slovech významu, ne jen v okruhu nejbližších!

OMÁN aneb Čtyři holky jely kouknout na muslimy

Před pár týdny jsem navštívila dosud ještě turisticky málo navštěvovanou zemi Omán, a tak bych se s vámi ráda podělila o zážitky, zkušenosti, pocity a třeba i náhled na tuto zemi.
Vřele doporučuji, pokud vás už nebaví prodírat se davy turistů na každém kroku.

Pár základních informací:
Originální název: Saltanat Uman, Užívaný název: Omán
Rozloha: 212 460 km2, Hlavní město: Maskat (160 000 obyv.), Datum vzniku: 1650
Forma vlády: absolutistická monarchie, Státní zřízení: sultanát
Počet obyvatel (2009): 3 418 085, Hustota zalidnění: 16,1 obyv./km2
Národnostní složení: Arabové 90 %, Pákistánci, Indové, Náboženství: muslimové 75 %, hinduisté
Úřední jazyk: arabština
Zemědělství - sklizeň: datle, ovoce, tabák
Zemědělství - chov dobytka: skot, ovce, kozy, velbloudi
Průmysl - těžba: ropa, zemní plyn
Průmysl - energetika (podíl elektráren): tepelné 100 %
Vývoz: ropa, ryby, kovy, textil
Dovoz: stroje a dopravní prostředky, potraviny, dobytek
Odběratelské země: Japonsko, Jižní Korea, Čína, Thajsko
Dodavatelské země: SAE, Japonsko, VB, USA, Německo
Doprava: 0 km železnice, 32 800 km silnice
Měna: ománský riál (OMR)

Jak bylo zmíněno hned na začátku, Omán zatím není turisticky až tak navštěvovanou zemí. Tím ale nechci říct, že tam nejsou místa, která stojí za zhlédnutí. Rozhodně jich je spousta a jednou z největších taháků pro turisty je mešita sultána Kábúse v hlavním městě Maskat. Při návštěvě mešity jsme poprvé zažily nutnost zahalení „od hlavy až k patě“. U nás se na zahalené muslimky pohlíží jako na nějaký „přírodní úkaz“ a i tak jsme se my cítily v Ománu. Často si nás i fotili, protože neodhalenou bílou ženu v některých částech ani nikdy neviděli.

Další místo, které rozhodně doporučuji a ze kterého já osobně mám největší zážitek, je poušť. Stojí za to zaplatit si pár dní v poušti, kde sice je i spousta různých aktivních nabídek, ale je to i místo vhodné pro odpočinek. Tím, že všude kolem je jenom poušť, žádný signál, žádní lidé (jenom ti, co se o vás starají a vedle vás třeba bydlí), nic jiného vám ani nezbývá.
Procestovat Omán jsme se rozhodly za pomoci auta, které jsme si půjčili v hlavním městě. Je to tam velmi běžná záležitost. Všichni jezdí pouze auty a taxíky, protože při tamních cenách benzínu je to nejrychlejší a nejlevnější způsob přepravy. Za necelých 14 dní jsme najely téměř 2000 km. Navštívily jsme města, moře, hory, místa, kde žijí jenom kozy a pasáčci koz, cesty, které končí a

nepokračují dál, a desítky vádí (=údolí vzniklé erozí občasného vodního toku v suchých oblastech pouští a polopouští). Vzhledem tomu, že jsme hodně cestovaly mimo civilizaci a o hotely jsme zrovna „nezakopávaly“, vádí se stalo po spoustu dní naším útočištěm, kde jsme nocovaly.
Závěrem bych podotkla, že ne vždy vše musí být tak, jak prezentují média.
Jako čtyři Evropanky bez burky jsme neměly s místními muži vůbec žádné problémy, ba naopak spousta Evropanů by se od nich měla učit, jak se má muž chovat k ženě.
Nyní mohu i potvrdit to, co píšou různé turistické recenze „Omán je jednou z nejbezpečnějších zemí vůbec“.

Hrubešová | Zákaznická kvalita

Dobrá rada nad zlato!

Dvojí pokuta za jedno překročení v Rakousku! „IG-L zóna“

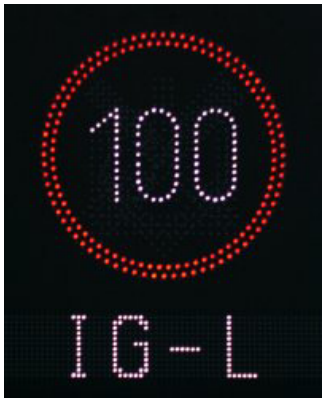

Víte o tom, že v Rakousku snižují rychlost na dálnici na 100 km/hod., a někdy dokonce na 80 km/hod. v závislosti na aktuálním ekologickém zatížení životního prostředí?
Chcete-li, měří prostě zamoření vzduchu projíždějícími auty. Čím vyšší provoz, tím pomalejší jízda.
Vyhledal jsem si to, až když na mě před Linzem zablikala dvě červená světla, která mě pravděpodobně změřila. Na tempomatu jsem měl poctivě nastaveno 130 km/hod., návěsti na dálnici se ovšem automaticky změnily na stovku, a to je problém pro řidiče, kteří na tuto změnu nereagují.
Rakušáci tyto přestupky postihují v některých případech dokonce dvojmo. Zaprvé přifrčí pokuta za rychlost, což je standard, a v tomto případě se pohybuje od 50 do 90€. Zadruhé, což je mnohem závažnější, mohou vyhodnotit, že vaše chování je nebezpečné vůči ekologickému prostředí, protože vaše auto zamořuje spalinami při zakázané rychlosti ekologii více, než je povoleno, a může vám přifrčet pokuta ze znečišťování životního prostředí, která může být až do výše několika tisíc €. Tak vysoká pokuta je pro většinu lidí naprosto likvidační! Nově od roku 2017 se dokonce hovoří, že může policie zakázat takto jedoucímu autu další jízdu.
Takže až pojedete po Rakousku, rozhodně sledujte digitální značky omezené rychlosti s označením IG – L a vůbec se nedivte tomu, že jedete po dálnici, kde nic nevadí rychlé jízdě, třeba osmdesátkou.

Milan Žemlička | personalista

Dobra rada cenniejsza niż złoto!

Podwójna kara za jedno przekroczenie w Austrii! „strefa IG-L“

Czy wiedzieliście o tym, że w Austrii na autostradach obniżony zostaje próg dozwolonej prędkości do 100 km/h, a czasem nawet do 80 km/h, w zależności od aktualnego obciążenia ekologicznego dla środowiska naturalnego? Czy tego chcecie, czy nie, mierzą po prostu zanieczyszczenie powietrza przez przejeżdżające samochody. Im większe natężenie ruchu, tym wolniejsza jazda.
Doszukałem się tej informacji dopiero wtedy, gdy zamigały na mnie pod Linzem dwa czerwone światła, które prawdopodobnie mnie zmierzyły. Na tempomacie miałem właściwe ustawioną wartość 130 km/h, znaki na autostradzie oczywiście zmieniły się automatycznie na setkę, ale to już

problem kierowców, którzy nie zareagowali na tę zmianę. Austriacy stosują za te wykroczenia w niektórych przypadkach nawet dwukrotne kary. Po pierwsze przychodzi mandat za przekroczenie prędkości, co jest standardem i w tym przypadku wynosi od 50 do 90 EUR. Po drugie, co jest znacznie istotniejsze, mogą ocenić, że Twoje zachowanie jest niebezpieczne dla środowiska naturalnego, ponieważ Twój samochód zanieczyszcza spalinami przy zakazanej prędkości bardziej środowisko naturalne, niż jest to dozwolone, tym samym może przyjść mandat za zanieczyszczanie środowiska naturalnego, a który może wynieść nawet kilka tysięcy EUR. Tak wysoki mandat stanowi dla większości ludzi wręcz zagrożenie płynności finansowej. Nowością od 2017 roku jest fakt, że mówi się nawet o tym, że policja może zakazać takiemu pojazdowi dalszej jazdy. A zatem jeśli będziesz podróżować po Austrii, uważnie śledź komunikatory cyfrowe o ograniczeniu prędkości z oznaczeniem IG - L, nie dziw się, że jedziesz po autostradzie, gdzie nic nie powinno ograniczać możliwości szybkiej jazdy, na przykład osiemdziesiątką.

Milan Žemlička HR

ŽILI MEZI NÁMI...

Josef a Marta Kalousovi, Nádražní čp. 290

Rád vzpomínám na chvíle, okamžiky dětských let, kdy jsme žili poblíž babičky Marty a dědy Josefa. Naše každodenní setkávání nás naplňovalo pocitem radosti a štěstí. Vedle našich rodičů měli největší vliv na naši výchovu. O jejich životních osudech jsme se dozvěděli až později...

Babička Marta se narodila 21.prosince 1908 v Jablonném nad Orlicí čp.6 jako sedmé dítě domkáře a koláře Josefa Vaníčka a jeho ženy Františky, rozené Fišerové.
Základního vzdělání se jí dostalo na obecné a měšťanské škole v Jablonném nad Orlicí a v Králíkách.
Poté nastoupila do učení k firmě František Pecháček (obchod se suknem, konfekce a výroba nitěných knoflíků) v Jablonném nad Orlicí čp.23. Po vyučení pracovala u stejné firmy jako prodavačka a kancelářská síla až do roku 1934. Již od mládí vypomáhala svým rodičům s polním hospodářstvím, zbylý volný čas byl vyplněn společenskými a sportovními akcemi v tělovýchovné jednotě Sokol v našem městě.
Samotný Vaníčkův rod pochází z nedaleké obce Bystřec. V 60.letech 19. století se v obci Lubník trvale usadil František Vaníček, syn výměnkáře Josefa Vaníčka a jeho ženy Anny, dcery Pavla Křivohlávka, rolníka z Bystrce. S první ženou Annou Franzovou (dcera šenkýře a domkáře Benedikta Franze z Bílé Vody čp.67 a Anny Juliány Grusové z Jablonného nad Orlicí čp.32) vychovávali syny Františka, Josefa a Jana a dcery Karolínu a Marii, s druhou ženou Františkou Maivaldovou (dcera čtvrtláníka Jana Maivalda z Orlice čp.78 a Anny Štěpánové z Mistrovic čp.89) syny Pavla, Václava a dcery Marii a Alžbětu.
Syn Josef se vyučil kolářskému řemeslu a v polovině 90.let 19.století let ho začal provozovat společně s polním hospodářstvím v Jablonném nad Orlicí čp.6. 14.října 1895 si v obci Jamné nad Orlicí vzal za ženu Františku Fišerovou, dceru Adolfa Fišera (rolník z Jamného čp.84) a Pavlíny, rozené Jirončové (dcera Jana Jironče, rolníka z Jamného čp.79) a vychovávali syny Josefa (1897), Františka (1900), Jana (1905) a dcery Pavlínu (1898), Františku (1901), Blaženu (1903) a Martu.

Děda Josef se narodil 26.října 1907 v Orličkách čp.23 v rodině pekaře Antonína Kalouska a jeho ženy Kristýny, rozené Pohani.
Základního vzdělání se mu dostalo na obecné a měšťanské škole v Jablonném nad Orlicí.

Po ukončení nastoupil do učení na kupectví u Antonína Bíbuse, obchodníka s koloniálním a materiálním zbožím v Ústí nad Orlicí.
Poté následoval „vandr“ do obchodu železářství v Opavě na náměstí.
Následně byl děda zaměstnán ve firmě svého otce, kde pracoval až do nástupu základní vojenské služby v roce 1927 (9.jezdecký pluk ve Vysokém Mýtě). V roce 1929 se vrátil zpátky do rodinné firmy a v roce 1932 se stal jejím spolumajitelem (převzal divizi zemědělských hnojiv, strojů a stavebnin). Ve volném čase se účastnil jako člen mnoha společenských, sportovních a kulturních akcí tělovýchovné jednoty Sokol.
Na společnou pouť životem se děda Josef a babička Marta vydali 27.ledna 1934.
Kalouskův rod má svoje kořeny v obci Žampach. Nejstarší předek, kterého jsem dohledal, je Josef Kalousek, který se narodil 13.prosince 1811 v Žampachu čp.37 v rodině Josefa Kalouska (půlláníka ze Žampachu čp.37) a jeho ženy Josefy, rozené Kotyzové (dcera sedláka Václava Kotyzy z Kameničné čp.29). Se svojí manželkou Kateřinou, rozenou Vondrovou (16.dubna 1815, dcera Václava Vondry familianta ze Žampachu čp.40 a jeho manželky Kateřiny, dcery sedláka Josefa Kroula z Hnátnice čp.13) hospodařili nejdřív v čp.37 a později v čp.13. Společně vychovávali syny Josefa, Antonína, Jana a Františka a dcery Annu, Josefu, Anežku, Františku, Kateřinu a Marii.
Syn Antonín se vyučil obuvníkem v Žamberku a koncem 60.let 19. století svoji živnost provozoval v obci Kunvald. 25.října 1870 se oženil s majitelkou hospodářství Františkou Jirešovou, vdovou po Antonínu Jirešovi z čp.320, která již vychovávala syny Josefa a Antonína a dcery Františku a Marii. 12.července 1871 se jim narodil jediný syn – Antonín. Na začátku roku 1874 náhle zemřel otec Antonín a v březnu 1879 i jeho matka Františka. Starost o rodinné hospodářství převzala nejstarší dcera Františka, která se provdala za Josefa Šrefla.
Antonín Kalousek byl poslán do Vídně, kde se vyučil pekařem a zároveň se tu seznámil se svojí budoucí ženou Kristýnou (24.7.1876, dcera obchodníka Antonína Pohani z Vídně Ottakringu a jeho ženy Anny, rozené Kopecké z Kunvaldu čp.5).
Po svatbě v únoru 1898 se vrátili zpátky do rodného kraje, do Orličeк, kde koupili domek čp.23 a začali hospodařit na pronajatých polích. Při hospodářské činnosti si Antonín Kalousek otevřel pekařskou živnost, později získal obchodní zastoupení na prodej zemědělských strojů. Společně se ženou Kristýnou vychovávali syny Antonína (1898) a Josefa (1907), dcery Annu (1900), Kristýnu (1901), Marii (1904), Františku (1905), Vlastu (1910) a Boženu (dospělosti se dožili pouze syn Josef a dcery Kristýna, Františka a Božena).
Po dostavbě čp.196 v Jablonném nad Orlicí se tam přestěhovali. Antonín zkrátil svoje příjmení na Kalous a rozšířil svoji obchodní činnost o prodej zemědělských hnojiv, jízdních kol a šicích strojů.
Později firma Antonín Kalous přesídlila do Nádražní ulice čp.271, respektive čp. 290, a dům ve Slezské ulici prodala. V nových prostorech rozšířila firma Antonín Kalous a spol. svoji činnost o prodej stavebnin, uhlí a o obchod železářství, nástrojů a nářadí.
Další stavební rozvoj firmy byl zpomalen výstavbou Pastvinské přehrady a po-hraničních opevnění. Na společenský a kulturní život mělo vliv omezení a zru-šení Sokola ve 40.letech 20.století . Během protektorátu Čechy a Morava se ve skladech ukrývala partyzánská skupina. Děda tím riskoval nejen životy svých blízkých, ale i rodiny, která se mezitím rozrostla o syny Antonína (1937), Pavla (1941 - zemřel po půl roce) a Jana (1943).
Důvěra a přízeň lidí se po osvobození vlasti projevila jeho nominací do zastu-pitelstva města (do prvních voleb byl členem MNV), do komise dohlížející nad správou Spořitelny a záložny města atd. Změny nastaly i v rodinné firmě – vyplaceni byli společníci firmy, sestra Kristýna a rodina Aloise Jelínka.
Po smrti zakladatele firmy Antonína Kalouse v roce 1948 došlo k reorganizaci firmy. K jejímu opětovnému otevření nedošlo – v lednu 1949 byla znárodněna (se zpětnou platností od ledna 1948) a v listopadu začleněna do n.p.Kovomat.

Znárodněním přišli babička s dědou o vlastní byt a museli platit nájem. Národní správce jmenoval dědu vedoucím prodejny. Na této pozici pracoval do března 1953.V dubnu 1953 nastoupil jako dělník u n.p. Jáchymovské doly u průzkumu a u výstavby.
V roce 1955 změnil zaměstnání, pracoval v cihelně v Jablonném nad Orlicí a v roce 1956 se vrátil na pozici prodavače n.p.Kovomat do prodejny 156 v Nádražní ulici čp.290.
Problémy s finančním zabezpečením rodiny donutily babičku Martu k roz-hodnutí nastoupit jako dělnice od ledna 1952 k n.p. Koh-i-noor, později přijala místo úřednice.
Široký okruh lidí a bývalých obchodních partnerů vedl Státní bezpečnost k nabídce, aby se děda stal jejím informátorem. Ten tuto spolupráci několikrát odmítl. Naopak, když viděl, že jeho blízcí přátelé jsou perzekuování, souzeni a zavíráni do vězení a jejich rodiny jsou na hranici existence, rozhodl se jim tento nelehký osud ulehčit. O jeho iniciativě věděla rodina a okruh nejbližších. A právě jeden z nich se prořekl a Státní bezpečnost zinscenovala proces, ve kterém byl děda odsouzen 8.ledna 1959 na 8 let odnětí svobody, ztrátu čestných práv občanských a propadnutí celého jmění.
Po odsouzení nastoupil do tábora Vojna v Příbrami. Tam se setkal s přáteli, kteří mu dokázali ulehčit jeho nelehký osud. Děda, který byl věřící, neztrácel naději na spravedlnost a v brzký návrat domů. Hlavní starost o rodinu byla po dobu uvěznění jejího živitele na bedrech babičky Marty. Někdy se stalo, že u dveří jejich bytu v Nádražní ulici zaklepal „přítel“ s výslužkou.
Ačkoliv se režim dušoval, že nebude trestat dědovy syny, opak byl pravdou. Na staršího syna Tondu po čas jeho základní vojenské služby v Zákupech chodily dopisy s dotazy na jeho chování (StB vedla na něho spis). Mladší syn Jan měl problémy s hledáním povolání.
Po vyhlášení amnestie prezidenta republiky Antonína Novotného 9.května 1960 byl děda netrpělivě očekáván. Domů se vrátil až 20.května, předtím strávil několik dní u tety v Praze.
Po svém návratu nastoupil do společnosti Vodovody a kanalizace Jablonné nad Orlicí. Pracoval v betonárně, ve skladu, v archivu, dělal čerpadláře…
Rok 1968 mu dal novou naději na spravedlnost. Snahu o očištění jména však zničily tanky v srpnu a poté normalizace.
Koncem 70.let se babička s dědou společně rozhodli opustit svůj domov v Nádražní ulici a přestěhovali se do „nového“ k synu Janovi.
Právě zde strávili podzim života. Jednou z radostí se pro ně stala jejich vnoučata – Miluška, Jan, Luboš a Pavel. Aktivní život neopustili ani v důchodovém věku – i nadále chodili do zaměstnání, věnovali se zahradě, navštěvovali přátele.
Na začátku 80. let se děda musel smířit s nenadálým odchodem babičky Marty, ale daleko větší ztrátou pro něho byla smrt syna Antonína.
Děda nikdy nezanevřel na svůj osud a rok 1989 jako by mu vlil novou energii do žil. Jenže do nové doby přišli i „lidé“, již se ho snažili okrást o to poslední, co mu ještě zbylo.
Svůj poslední boj děda Josef prohrál 6.dubna 1990. Pochován byl do rodinného hrobu na hřbitově v Jablonném nad Orlicí.
Krajským soudem v Hradci Králové byl rehabilitován 2.listopadu 1990.
Později v roce 1992 byl i přes velké potíže vrácen dům čp.290. Obchod, který byl dáván ve své době za příklad, byl vrácen v dezolátním stavu a prázdný (když ho zabavili, bylo tam zboží cca za 2 000 000,-Kč).
Rostoucí starosti a náklady na údržbu vedly jeho majitele k prodeji v roce 2006.
Novým majitelem čp.290 se stal pan Pavel Beneš.
Třetí syn dědy a můj otec – Jan Kalous – dokončil svou životní pouť 4.2.2018 po dlouhé, těžké nemoci ve věku nedožitých 75 let.
Nezapomeneme…

Pavel Kalous | Mlýnská 545, Jablonné nad Orlicí

8 osudových osmiček české historie

1278 / 26.8./ Tragické Moravské pole

událost: Bitva na Moravském poli / u Suchých Krut/
hlavní aktéři: český král Přemysl Otakar II. /král železný a zlatý/ x římský král Rudolf Habsburský
zajímavost: k porážce českého krále přispělo i vedro, lepší Rudolfova taktika, početní převaha jeho těžkooděnců a zrada českých šlechticů
král železný a zlatý schytal od nepřátel 20 ran, osudnou se stala sečná rána vedená velkým mečem na střed hlavy

1348 / 7.4./ Slavné založení univerzity

událost: Založení pražské univerzity
hlavní aktér: Karel IV. / Otec vlasti/
zajímavost: římský a český král toho dosáhl díky přátelství s papežem Klementem VI.
fakulty: artistická = fakulta svobodných umění, lékařská, právnická, teologická

1618 /28.5./ Děsivá pražská defenestrace

Událost: Pražská defenestrace = násilné vyhození z okna
hlavní aktéři: čeští protestantští stavové x místodržící českého krále Matyáše Habsburského z řad české katolické šlechty
zajímavost: nenávidění královští místodržící Slavata, Martinic a písař Fabricius násilně vyhozeni z 20 m výšky z oken Pražského hradu se svezli po kancelářských odpadcích jako po skluzavce, nebyly oběti na životech

1848 / 12.-17.6./ Krvavé pražské červnové povstání

událost: Svatodušní bouře
hlavní aktéři: pražští studenti a dělníci x generál Windischgratz chránící zájmy císaře Ferdinanda
zajímavost: rebelové / 2 000/stavěli barikády chaoticky, chyběl schopný velitel, který by dal jejich „válčení“ řád
Windischgratz je zlomil pomocí děl

1918 / 28.10./ Klíčový vznik nového státu

událost: Vznik Československé republiky
hlavní aktéři: členové Národního výboru – Al.Rašín, Fr.Soukup, Jiří Stříbrný, Ant.Švehla, Vavro Šrobár
zajímavost: císař Karel I. chce zachránit rakousko-uherskou monarchii – ale už je pozdě manifest Mým věrným národům rakouským
Pražané předběhli dějiny – oslavovali kapitulaci Rakousko-Uherska, k níž ještě nedošlo
Rakousko přistupuje na mírové podmínky amerického prezidenta Wilsona včetně uznání práv Čechoslováků a Jihoslovanů

1938 / 29.9./ Temné chvíle Mnichova

Událost: Mnichovská konference – o nás bez nás
hlavní aktéři: Adolf Hitler, Benito Mussolini, Neville Chamberlain, Edouard Daladier /českosl.zástupci Vojtěch Mastný a Hubert Masařík nebyli na jednání vpuštěni, na verdikt čekají zavřeni v hotelu/
zajímavost: Britové a Francouzi odkývali Hitlerovi i to, v co nedoufal – nečekal, že

jednání o Sudetech bude probíhat tak hladce
Osamocené Československo se nemůže bránit.
Rozsudek z Mnichova byl přijat…

Zvoní zvoní zrady zvon zrady zvon
Čí ruce ho rozhoupaly
Francie sladká a hrdý Albion
A my jsme je milovali…

Pole naše křičí Zrada
Lesy naše hučí Hanba
Řeky naše šumí Zrada
Hory naše bouří Hanba

Frant.Halas – Zpěv úzkosti

1948 / 25.2./ Únor v režii komunistů

událost: Komunistický převrat
hlavní aktéři: Klement Gottwald, Edvard Beneš, demokratičtí ministři
zajímavost: ministři národně socialistické, lidové a slovenské demokratické strany /12 z 26/

podávají demisi – snaha komunisty pouze oslabit, předpokládali, že prez.Beneš demisi nepřijme
Prez. Beneš však na nátlak jejich demisi přijal a jmenoval novou vládu, kterou komunisté doplnili podle svého / z 25 křesel je 13 komunist.ministrů,3 bezpartijní, 9 kolaborantů z demokrat.stran/.
Při nátlaku na prez.Beneše využijí komunisté i "hlas lidu".
Lidové milice = dělnické bojové jednotky – mají pohotovost, jsou připraveny zasáhnout silou.
Nastolení totalitního režimu = druh diktatury, který neponechává žádný veřejný prostor pro svobodnou aktivitu individuí a soukromý prostor minimalizuje nad přípustnou mez.

1968 /21.8./ Srpnová pomsta Sovětů

událost: Invaze do Československa
hlavní aktéři: Leonid Brežněv, Alexander Dubček
zajímavost: jaro 1968 – Čechoslováci chtějí více svobody, komunisté v čele s prvním tajemníkem ÚV KSČ A.Dubčekem se snaží nastolit „socialismus s lidskou tváří" x konzervativci / Bilak, Kolder, Indra/ počítali s popravami reformních komunistů
SSSR, PLR a NDR se reformní proces – pražské jaro – nelíbí, tajemník ÚV KSSS L.Brežněv váhá nad vojenským řešením, jemné upozornění A.Dubčekovi / v Čierné n.Tisou/ zajistit návrat ke starým pořádkům
tajemník ÚV KSČ Vasil Bilak /+Kolder, Indra, Švestka, Kapek/ žádají „zvacím dopisem" L. Brežněva o vojenský zákrok – poskytnutí „bratrské pomoci" – okupace Československa armádami Varšavské smlouvy – SSSR, Polsko, Maďarsko, Bulharsko - / v noci 20.8.-21.8.1968/
Pražské jaro bylo potlačeno…

Okupace Československa trvala do roku 1991.

Alena Šafářová | Podle HISTORY revue 1/2018

Jak jsem slavil na cizí účet ☺

... aneb První dojem stále funguje!

Dnes budu vyprávět dva velmi podobné příběhy, které se staly asi před 15 lety. V obou případech jsem svojí přítomností odstartoval připravovanou oslavu pro někoho jiného...

I.

V tu dobu asi před 15 lety jsme se zúčastnili nějaké sportovní akce.
Bylo to ve městě Svratka, dosti podobném Jablonnému, kde se nachází asi deset restaurací. Byli jsme ubytováni v zařízení, kde se nevařilo, a tak jsme se s kamarádem Pepou, trenérem lyžařů, rozhodli, že nebudeme sedět na zadku v penzionu, kde nic není, a vyrazíme do některé z restaurací dát si večeři.
Pepovi bylo právě šedesát, vykonával sportovní činnost po celý život a měl známé po celé republice. Kdekoliv jsme se objevili, s každým se znal a vždycky o tom člověku vyprávěl, kde se potkali, co tam dělali atd. Já jsem jezdil v tu dobu služebně po celé republice, a tak jsem se také různě setkával s lidmi, které jsem znal, a on se zase ptal mě, jak je to možné, že také všude někoho znám. Byli jsme prostě taková profláklá dvojka.
Oblékli jsme se sportovně-společensky. Vzali jsme si shodně a zcela náhodou bílá trička, abychom trochu vypadali, a šli jsme hledat pěknou hospodu s jídlem. Hned v první bylo nabito. No nic, je tady dost restaurací, jdeme dál. To samé se stalo ještě dvakrát.
Pak jsme našli něco, na co dodneška vzpomínáme. Vlezli jsme do další restaurace. Vůbec jsme si nevšimli, že je úplně plná, a to z důvodu, že měli přestavěné stoly do dvou nudlí. Prostě hostina. Vletěli jsme dovnitř a najednou koukáme, že procházíme špalírem dvou dlouhých stolů přímo ke stolu čelnímu. Šli jsme tak najisto, že nás všichni počali zdravit! Pepa na každého přikyvoval hlavou, usmíval se a zdravil na dálku. Já jsem hned pochopil, že se jedná o jeden z jeho dalších vtipů, že je to připravená akce, a tak jsem začal na lidi mávat pravicí. Neuvěřitelné, říkal jsem si. Došli jsme k čelnímu stolu, kde seděl jakýsi výbor. Muži v čele k nám přiskočili a oslavovali náš příchod. Začalo to vřelým podáním ruky se slovy: „Vítáme vás, pánové, jste neuvěřitelně přesní! Konec konců, to o vás říká každý!“ Tady jsem zpozoroval, že není něco v pořádku. Pepa rozhodně nikdy nebyl úplně dochvilný. No nic. Přišel obrovský potlesk a začaly létat vzduchem rychlé špunty. Pepa se ke mně naklonil se slovy: „Ty, vole, slušný, slušný, proč jsi nic neřekl?“ Domníval se, že jsou to moji známí... Oslava začala, hostesky roznášely chlebíčky, pánové nám stále něco vyprávěli, ale nic nebylo slyšet a rozumět, protože začala hrát hudba. To celé trvalo asi pět, šest minut. My jsme stále stáli u toho čelního stolu, každý se s námi přišel pozdravit podáním ruky. Já jsem v tu dobu už tušil, že něco není v pořádku. Pepa se ke mně znovu naklonil se slovy: „Proč jsi mi neřekl, žes to tady takhle pěkně domluvil? Mohli jít i ostatní z ubytovny!“
Vtom někdo zarazil kapelu. Sálem proletěla slova: „My jsme magoři, to nejsou oni, venku zastavila nějaká audina, všechno zpět!“ Otočili jsme se ke dveřím, které se právě otevřely.
Do sálu vstoupili dva muži, kteří byli oděni velmi podobně jako my. Nicméně, každý z nich měl v ruce golfovou hůlku. Sál ztuhl, ticho by se dalo krájet. Pepa zareagoval velmi rychle, aby zachránil situaci, a namířil si to hned k nim. Přivítal je podáním ruky se slovy: „Zdravím, pánové, převezměte si to tady, my jsme jen takoví předskokani, haha.“ Hoši nám poděkovali za přivítání a začali se omlouvat za pětiminutové zpoždění. Pepa jim řekl, že se vlastně nic nestalo, že jsme to zvládli zahájit bez nich a v tichosti jsme se vypařili hledat hospodu, kde se v klidu najíme.

Když jsme se vrátili na penzion, všichni mluvili o tom, že Svratku navštívil nějaký vysoce postavený boss ze svazu Golfu, který tam slavil šedesátku. A když jsme začali vyprávět, že jsme měli to štěstí se toho účastnit a že jsme mu vyfoukli slavnostní přivítání, nikdo nám nechtěl věřit.

II.

Můj druhý příběh je velmi podobný. V něm ovšem figuruji již sám.
Bylo to takhle jednou dopoledne, když jsem odjížděl v bývalém zaměstnání na služebku. Někdo z kanceláře měl narozeniny, a tak mě požádal, jestli bych se neotočil do města do lahůdek pro pár chlebíčků. Nechtěl jsem dělat fóry, že nemám čas, a tak jsem přikývl. Byl jsem oblečený na obchodní jednání, takže jsem měl oblek a kravatu. Přijel jsem jako obvykle k lahůdkám, kam jsem občas jezdil, zaparkoval jsem hned u dveří a vběhl dovnitř. V tom obchodě jsem byl asi padesátkrát, ale tento den jsem zaparkoval o jedno místo dál a spletl jsem si dveře. Vlezl jsem prostě dveřmi pro personál.
Venku stála velká cedule - dnes otevíráme v 9:00 hod. Letmo jsem zkontroloval hodinky, že jdu zcela náhodou přesně na vteřinu. Říkal jsem si - paráda! Když jsem vlezl dovnitř, tam stál špalír asi dvaceti lidí. Všichni měli v ruce skleničku. Přítomní mě začali bouřlivě vítat. Netušil jsem, co se děje a k čemu jsem se přimotal, ale nebylo koho se zeptat. Všichni odložili skleničky na připravené vysoké stolky a bouřlivě tleskali. Pak začali bouchat šampaňské a roznášeli chlebíčky, což mně připomnělo, proč jsem vlastně přišel. Jeden chlebíček mně přistál v ruce, a tak jsem se nenechal pobízet. Cesta do Prahy bude dlouhá, prostě to přišlo vhod. Po pár minutách všichni ztichli a připravovali se k mému vítacímu projevu. To nebylo naštěstí nutné, protože vtom se otevřely dveře pro personál a do místnosti vstoupil vysoký muž v obleku, na kterém bylo patrné, že přišel něco slavit.
Lidé na chvíli zpanikařili a začal mírný hlahol. Slyšel jsem jen: „Prý bývá přesný na vteřinu, tohle si zavinil sám…!“ On stál přísně u dveří, koukal na mě a pokynul, abych k němu přišel.
Vzpomněl jsem si na Pepu ve Svratce. Přistoupil jsem k němu se slovy: „ Tak vás tady vítáme. Začali jsme o chvíli dříve, prostě přesně v devět, jak bylo dohodnuto!“ Muž mi podal ruku a představil se s dotazem: „Vy jste ten nový manažer provozu?“ Odpověděl jsem: „Ne, já jsem si přišel koupit chlebíčky …“. Muž se mně představil v detailním popise, kým vlastně je. Byl to majitel sítě asi padesáti provozů lahůdek po celé ČR a tento koupil a nově otevíral. Vysvětlil jsem mu krátce, co se mně u něj v jeho nově otevřeném podniku přihodilo. Rozesmálo ho to. Uznale mi vysekl poklonu a dal mně vizitku. Nařídil zabalit dvacet chlebíčků a nabídl mi pracovní místo manažera jeho sítě provozů.
Poděkoval jsem a odešel jsem po svém…

Co je třeba říci závěrem?
Člověk se nějak cítí, nějak vystupuje a nějak se chová. Podle toho vás hodnotí okolí a věřte, že první dojem ještě stále funguje! ☺

Milan Žemlička | personalista

Co se skrývá za výdejním okénkem kuchyně

aneb Než dostanu oběd na talíř…

Když už jsem v minulém Občasníku představil divizi D5, tak jsem se rozhodl v tomto představování malých částí naší firmy pokračovat. Vybral jsem si možná tu nejzajímavější část - kuchyň.

Všichni jsme jejími zákazníky, ale co se vlastně odehrává za výdejním okénkem, než dostaneme tu svoji porci na talíř? A protože jsem již minule zvolil stručnou formu v bodech, budu v tom pokračovat.

1) Kuchyň je samostatné středisko firmy stejně tak jako D5, lisovna, středisko doprava a další.
2) Obrat tohoto střediska byl loni 13,9 mio Kč. Co se týče ziskovosti, mohu říci, že jsme skončili v „v trochu lepší černé nule“, protože cílem tohoto střediska není generovat zisk, ale především nabízet kvalitní služby jak pro naše spolupracovníky, tak i pro externí strávníky.
3) Denně se v naší kuchyni uvaří více než 1000 porcí obědů (4 – 5 druhů), z čehož je pro nás, spolupracovníky IB, pouze jedna čtvrtina a zbytek – více než 750 porcí – je pro externí zákazníky.
4) Zákusky, které máme k dispozici, jsou všechny do jednoho také dílem našich kuchařek a kuchařů.
5) 750 obědů se k našim zákazníkům dostává 3 auty – 1x Fiat Ducatto a 2 x Fiat Doblo, která od 8.30 do 11.00 hodin rozváží obědy ve várnicích, jídlonosičích a gastronádobách.
6) Pracovní den kuchařek a kuchařů začíná v 5 hodin ráno a po 8. hodině již musí být vše uvařeno, aby se stačilo rozvézt. Odpoledne probíhá v kuchyni příprava na další den (dělají se knedlíky, loupou brambory , …).
7) Vaření v takovémto provozu samozřejmě probíhá v „trochu“ větších nádobách a zařízeních. Třeba takový „kotlík“ na vaření polévky o objemu 500l zvládne uvařit 1500 porcí polévky na jeden zátah a pokud vám potom při jeho čištění uklouznou nohy, tak se v něm můžete i pohodlně vykoupat. Pouze pozor, aby vám někdo u toho nezavřel víko a nepřidal teplotu! ☺
8) Naše kuchyň nabízí i přípravu rautů, slavnostních hostin a pravidelně peče pro naše zákazníky vánoční štoly, velikonoční mazance a jiné dobroty.
9) A nakonec několik zajímavostí z kuchařského řemesla:
    a) Na 30 kg správně uvařené rýže je potřeba 1 kg soli a 3l oleje.
    b) Ve 150l kotli uvaříte 102kg brambor, a aby byly správně osolené, spotřebujete na to 1,5 kg soli.
    c) Když chcete, aby luštěniny rychleji změkly, přidáte prášek do pečiva nebo ocet. Samozřejmě je musíte mít namočené.
    d) Pokud chcete rychle oloupat česnek, dejte neoloupané stroužky do zavařovací sklenice s vodou a chvíli s ní třeste.
    e) A o další zajímavosti kuchařského řemesla se s vámi jistě rádi podělí naše kuchařky a kuchaři.

Takže základní informace již máte.
Přejme si, ať nám všem chutná jako doposud. A pokud máte nějaké připomínky, tak je v kuchyni vždy řekněte. Ono není úplně jednoduché zavděčit se všem. Víme přeci, že co člověk, to jiná chuť.
Ale věřte, že ti, kteří pro nás vaří, udělají vždy maximum pro to, abychom byli co nejvíce spokojeni.

Petr Bodlák

I have a Dream

Tak tenhle slovní obrat je už zabrán, a to nikoli ledaským – nýbrž nejmladším nositelem Nobelovy ceny míru, kazatelem Martinem Lutherem Kingem.
Svůj fenomenální projev přednesl v srpnu 1963 při černošských protestech za rovnoprávnost a obsahem byl sen o Americe, kde jsou si všichni rovni bez ohledu na barvu kůže. Sen se poměrně

zakrátko splnil, a dnes spíše v Americe řeší obrácenou věc – pozitivní diskriminaci. To už by byla ale jiná kapitola.
Když se tedy splnil sen Martinu Lutheru Kingovi, proč by se neplnily sny nám?! Každý jich máme celou řadu a věřím, že jsou vesměs velice pozitivní. Zlé negativní sny by snili tak leda nějací psychopati, ale takové ponechme stranou.
Mám tedy také krásný pracovní sen - I have a Dream:

-Budeme se na sebe usmívat, budeme příjemní a vlídní.
-To ale nebude žádná přetvářka, protože budeme svědomitě a pilně pracovat, a tedy důvody k úsměvům tu budou.
-Budeme využívat té krásné možnosti, že nemáme nadnárodní pány a můžeme si dělat – ve správném slova smyslu – co chceme.
-Nepustíme z rukou výrobek, který by nebyl dokonalý a nemohli bychom na něj být hrdí. Kvalita především!
-Nebude nutné věci tisíckrát opakovat, protože Spolupracovník – to zní hrdě! Narozdíl od zaměstnance, který spíše čeká na pokyny, Spolupracovník ví sám, co je pro firmu nejlepší!
-Pořádek bude pro nás samozřejmostí. V lázeňském prostředí se stává někdy i méně příjemná práce zábavou a hrou!
-Svoji práci budeme chápat jako potěšení a duchovní i tělesnou potřebu, nezbytnost a vzpruhu. Protože důchod je už ta poslední životní štace, a raduji se, že tam ještě nejsem.
-Budeme se snažit o maximální produktivitu naší práce. I kdyby mě krásně platili, nechci dělat zbytečnou práci. To budu raději jezdit s fekálním vozem –ho.nocucem - lidé na mne budou čekat a budou rádi, že jsem jim vyvezl žumpu. Neboť jinak by…
-Bude mezi námi spousta zájemců o pracovní postup a většina spolupracovníků nebude chtít zůstat na místě, na kterém začínala. Pracovní kariéry, jako jsou Karla Slavíka, Petra Bodláka, Milana Chládka, Milana Žemličky, Natálie Růžičkové, Radka Hroudy a mnoha a mnoha dalších, budou i mnoha dalším vzorem a příkladem hodným následování .
-Naši spolupracovníci z cizích zemí se v krásném Jablonném zabydlí, naučí se česky a zařadí se do naší společnosti. Jejich děti už od Čechů nerozeznáš.
-Naše dveře zůstanou doširoka otevřené pro všechny, kdo přicházejí s dobrými úmysly.

ML King by to nepochybně řekl lépe…
Podstatné je, že rasová rovnost nepřišla v Americe sama od sebe – černoši za ni museli – slovy a skutky beze zbraní – bojovat.
Teď tedy je klíčové najít v sobě sílu a za shora uvedené bojovat stejně tak. Neboť je to neméně krásné než rasová rovnost.

Kvido Štěpánek

P.S. Asi se někdy cítíte unavení z práce nebo ze soukromého života, vyčerpaní, nedocenění – prostě všechno se zdá být černé a špatné. Anglo-Američané tomu říkají I´m feeling blue… Někdy se to stává.
Vedli jsme takhle jednou pravidelné personální páteční pohovory a byli jsme zrovna v Nástrojárně a kterémusi spolupracovníkovi se to právě takhle jevilo. Můj celoživotní duševní kamarád Václav Vacek, který se pohovoru neúčastnil a cosi pilně psal na počítači, se náhle na židli otočil. „Tak vám se zdá, že se máte špatně?! Že jste přetížený a nedoceněný? Že vám všichni kolem ubližují?!“ zeptal se spolupracovníka. „Jo, je to tak, přesně tak!“ přitakal dotyčný.
„Tak já vám poradím“, odtušil Václav. „Udělejte si v neděli takový malý výlet. Nebude to daleko, do Ústí nad Orlicí. „Ale, co tam?!“ divil se nástrojař. „Slušnou hospodu mám za rohem, na to nemusím až do Ústí!“

„Navštivte tam hezký parčík – je to v areálu Orlickoústecké nemocnice. Posaďte se na lavičku a pozorujte, jak tam chodí lidé o berlích a někteří nechodí vůbec a vezou je na vozíku. Pak si všimněte jiných, kteří sice jdou po svých, ale mají slzy na krajíčku. To jsou příbuzní těch, které jste vůbec neviděl, protože nemůžou ani na vozíček a jen leží. A pak si přehrajte vaše „strašné“ starosti a uvidíte, jak jsou malicherné!“

Rozhovor s Milošem Burianem

Miloši, proč vlastně chodíš do práce?
Protože mě baví pracovat a být mezi lidma.

A co děláš o víkendu? Odpočívám, jezdím relaxovat a jezdím na koncerty…

Zvoní ti telefon, máš v něm pozitivní melodii, to mě těší! ☺ Jó hudba a dobrá melodie, to je moje! ☺

Co hasiči, ještě tam něco děláš? No jasně, že ano, jsem ve výjezdové jednotce. Každou chvíli pořádáme spoustu akcí pro lidi a pro mládež, také dětský den atd. A pořádáme další pozitivní akce, které mě baví…
Teda Miloši, to mě těší, že jsi tak aktivní! Tímhle se každý pochlubit nemůže… Dneska každý kouká jen na sebe.

Máš nějaké jiné koníčky? Jak jsem řekl, rád poslouchám muziku, příležitostně si zazpívám a mám rád hudbu.

A co pivo? Rád zajdu s kamarády na pivko, ale až na to kouření, že musíme chodit ven. To je blbý. A na druhou stranu mě vadí, že vlastně kouříme do města…
No jo Miloši, to je správná myšlenka! To slyším poprvé… ☺

A co tvoji nadřízení, nehoní Tě příliš? Mám pocit, že Ti velí snad úplně každý. Nehoní mě, jsou na mě spravedliví a hodní, jsem s nimi spokojený…

To každý říct nemůže, že je spokojený s nadřízenými… ☺ Já ano, beru to tak, jak to je…

Tak jo Miloši, už tě zase někdo nahání, hraje Ti mobil, tak utíkej… Jj, byl to pan Vacek, udělal jsem jednu práci, tak mně dává další.

Jj velí ti každý, jak jsem řekl… Ano to je pravda, a to se mně úplně nelíbí, měli by nejdříve informovat recepci, která je mi přímo nadřízena, a ti by měli rozhodovat, kam mě pošlou…
A ještě k hasičině, byli jsme v Konratowicích na družbě u Poláků, v šesti lidech. Na oplátku je letos uvítáme u nás v Jablonném. Těším se!

Usmívá se a odchází…

Miloš Burian a Milan Žemlička

JABLONSKÝ GURMÁN

Zeptali jsme se šéfkuchaře Dana Beneše

Dane, co máte letos pro nás nového v naší závodní jídelně? *Rozšíření jídel o vepřový steak s drůbežími játry a hranolky, krůtí kapsa plněná šunkou a nivou s restovanými brambory, segedínský guláš, polské zrazy, šťouchané brambory a jiné…*

A co svačiny? *Káva a čaj zdarma, srdečně vás zveme…*

Když se zeptáme na večeře, máte čím překvapit? *Rozhodně ano, rozšířená nabídka ze čtyř jídel! Stačí si objednat…*

To zní skvěle, co takhle půlnoční jídlo? *Odpovím stejně, opět rozšíření nabídky na dvě jídla.*

Tak to je výborné, co ještě nabízíte? *Určitě zákusky, a to ve středu a v pátek - věnečky, Míša řezy, atd.*

A co takhle jídlo s sebou? *Dobrá připomínka. Nabízíme tzv. chlazenky - chlazená jídla - a to širokou škálu všeho dobrého.*
Co připravujete? *Vše, co je k jídlu a někdo si objedná. Například nabízíme i rauty na soukromé akce a párty.*

Co ta pomalovaná auta? Myslím dodávky s Vaším logem JG, kam vlastně jezdí?
To je rozvoz jídel. Stačí si u nás objednat a my jídlo dovezeme. Rozvážíme běžným malým zákazníkům i velkým firmám, tam je to třeba i včetně výdeje.

Tak to je vyčerpávající. *Tak úplně ne. Ještě nabízíme třeba nanuky, různé chlazené nápoje a taky nealkoholické pivo… Každopádně děkuji za zájem a jste srdečně zváni do Jablonského Gurmánu. Už musím jít vařit.*

Dane, moc děkujeme.

Daniel Beneš a team

JABLONSKÝ GURMÁN

Zapytaliśmy szefa kuchni Dana Beneše

Dane, co w tym roku nowego przygotowałeś dla nas w naszej zakładowej stołówce? *Rozszerzenie jadłospisu o steki wieprzowe z wątróbką drobiową i frytkami, kieszeń z piersi indyka wypełnioną szynką i serem pleśniowym z pieczonymi ziemniakami, gulasz segedyński, polskie zrazy, tłuczone ziemniaki i inne.*
A co śniadania? *Darmowa kawa i herbata, serdecznie zapraszamy …*
Jeżeli zapytam o kolację, możesz nas czymś zaskoczyć? *Oczywiście, że tak, rozszerzona oferta czterech posiłków! Wystarczy zamówić …*
Brzmi świetnie, a co z posiłkiem o północy? *Odpowiem tak samo, ponownie rozszerzyliśmy ofertę na dwa posiłki.*

To wspaniale, co jeszcze oferujecie? *Oczywiście desery w środę i piątek, věnečky, Míša řezy, itd. ...*
A co z jedzeniem na wynos? *Dobre przypomnienie, oferujemy tak zwane mrożonki, gotowane posiłki i szeroką gamę dobrych rzeczy.*
Co przygotowujecie? *Wszystko co jest do jedzenia i to co ktoś sobie zamówi , np. oferujemy obsługę cateringową wydarzeń takich jak bankiety, przyjęcia i imprezy.*
Co te pomalowane samochody, mam na myśli dostawy z waszym logo JG, gdzie właściwie jeździcie? *To jest dostarczanie posiłków. Wystarczy sobie u nas zamówić, a my posiłek przywieziemy.*
Dostarczamy posiłki zarówno małym klientom jaki wielkim firmom.
To wyczerpujące. Dane, dziękujemy bardzo. *Niezupełnie, oferujemy jeszcze lody, różne chłodzone napoje, jaki bezalkoholowe piwo ... W każdym razie, dziękuję i serdecznie zapraszam do Jablonského Gurmánu. Już musimy iść gotować ....*

Daniel Beneš i team

Pohádka o MOTÚČKU

Bylo jednou jedno motorové kolečko a to se jmenovalo Motúčko. Motúčko bylo smutné, protože bylo samo a velice se nudilo. Jednoho dne se rozhodlo, že se vydá na procházku. Jelo přes hory a doly, hlubokým lesem až dojelo k jednomu městečku. Projíždělo městečkem a v tom uvidělo jak Igráček pracuje na své zahradě na velikém kopci.

Igráček právě vezl kupu dříví na zimu ve svém starém kolečku. Byl velice unavený z tak těžké práce. Motúčko přijelo za Igráčkem a nabídlo mu svoji pomoc. Bylo nové, naleštěné, silné a plně automatizované. Igráček byl nadšený. Teď bylo opravdu snadné vozit dříví i do velikého kopce. Igráček si brzy s pomocí Motúčka připravil všechno dříví na zimu a oba byli šťastní, protože se Igráček již nemusel bát tuhé zimy, Motúčko bylo prospěšné a našlo si nového kamaráda.

Po několika dnech přišel za Igráčkem starosta městečka a divil se, jak se mu podařilo tak rychle navozit všechno dříví do tak velikého kopce. Igráček vyprávěl starostovi jak mu jeho nový kamarád Motúčko pomohlo s tak těžkou prací. V městečku bylo potřeba obnovit městký park, který byl již zarostlý a dlouho neudržovaný. Motúčko se nabídlo, že starostovi s parkem rádo pomůže.

Práce všem šla rychle od ruky a městský park byl brzo opět krásný a plný květin. Motúčko pomohlo se sadbou květin, úpravou trávy a chodníčků. Všechny nadšené děti Igráčků si park oblíbily a chodily si do něj každý den hrát. Starosta Motúčku poděkoval, Motúčko se stalo čestným občanem městečka a na počest Motúčka se městečko přejmenovalo na Motúčkov.